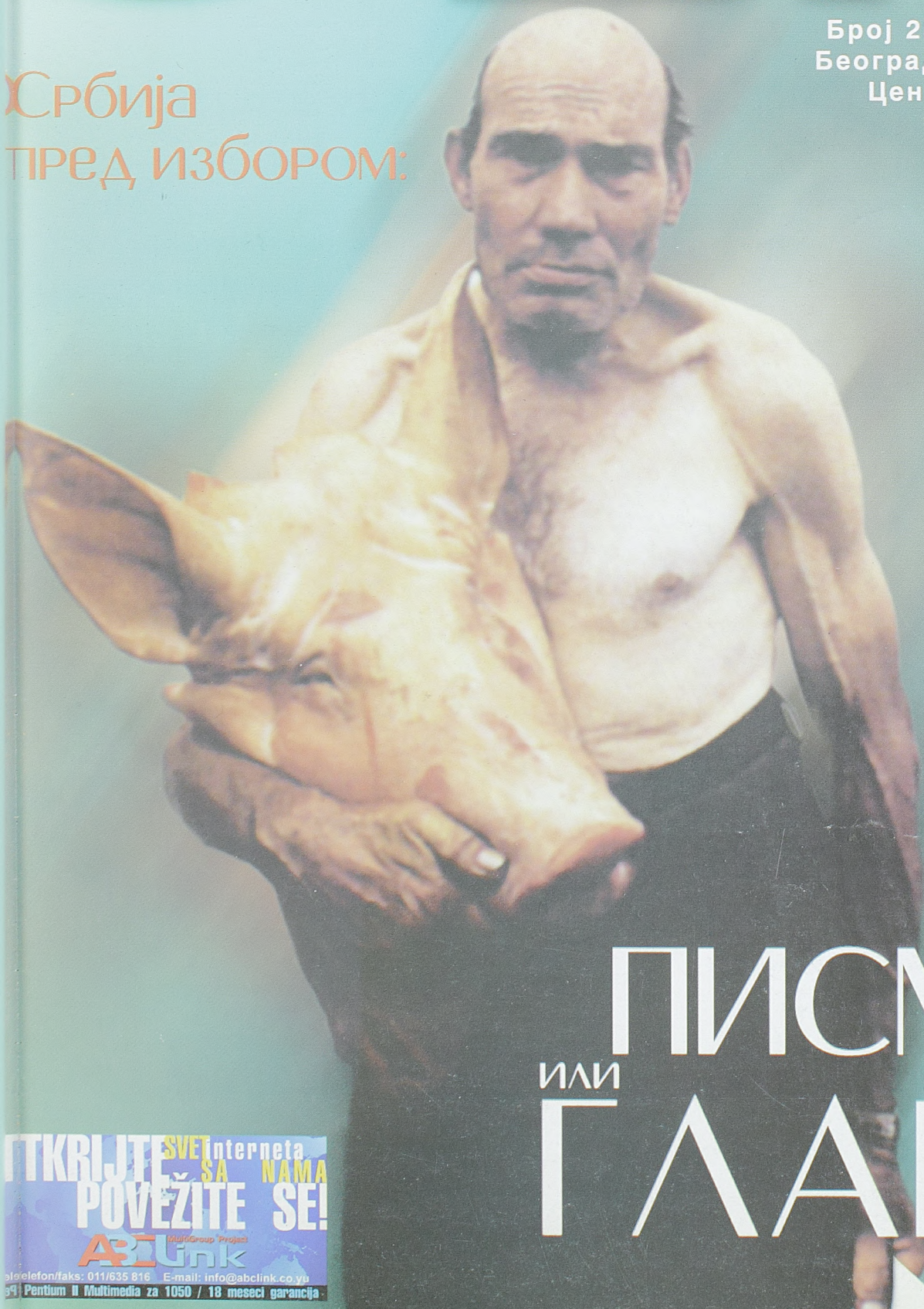

Ш И Ш А Н И

ШЕЖ

Број 2887 Година 66.
Београд, август 2000.
Цена 19,90 динара

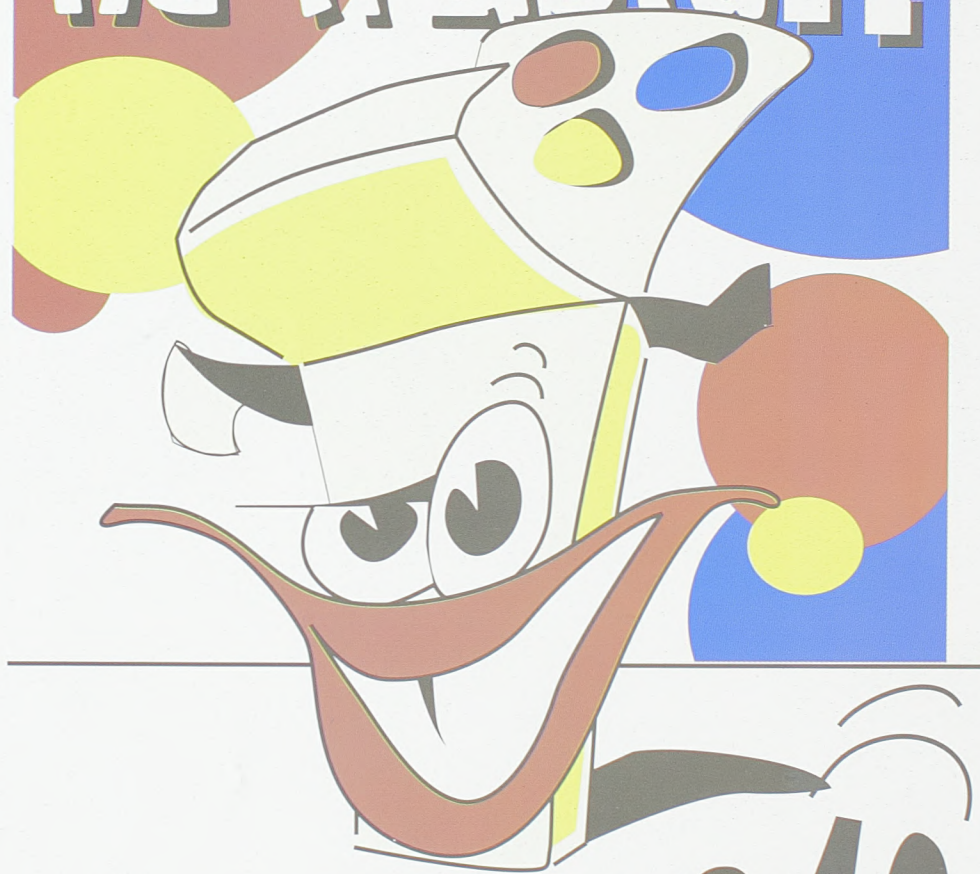
Србија
ПРЕД ИЗБОРОМ:

ПИСМО ИЛИ ГЛАВА

OTKRIJTE SVET Interneta
SA NAMA
POVEŽITE SE!
MultiGroup Project
ABLink
Telefon/faks: 011/635 816 E-mail: info@ablink.co.yu
Pentium II Multimedia za 1050 / 18 meseci garancija

novi lek na tržištu!!

041404040

streptoVICin

dnevna doza 07-21 2,8 din
noćna i vikend doza 21-07 1,4 din

ОСНИВАЧ: Удружење новинара Србије. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани јеж. Уређује уреднички колегијум.

Директор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА.

Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211.

E-mail: jez@jez.co.yu JEЖ НА ИНТЕРНЕТУ: www.jez.co.yu

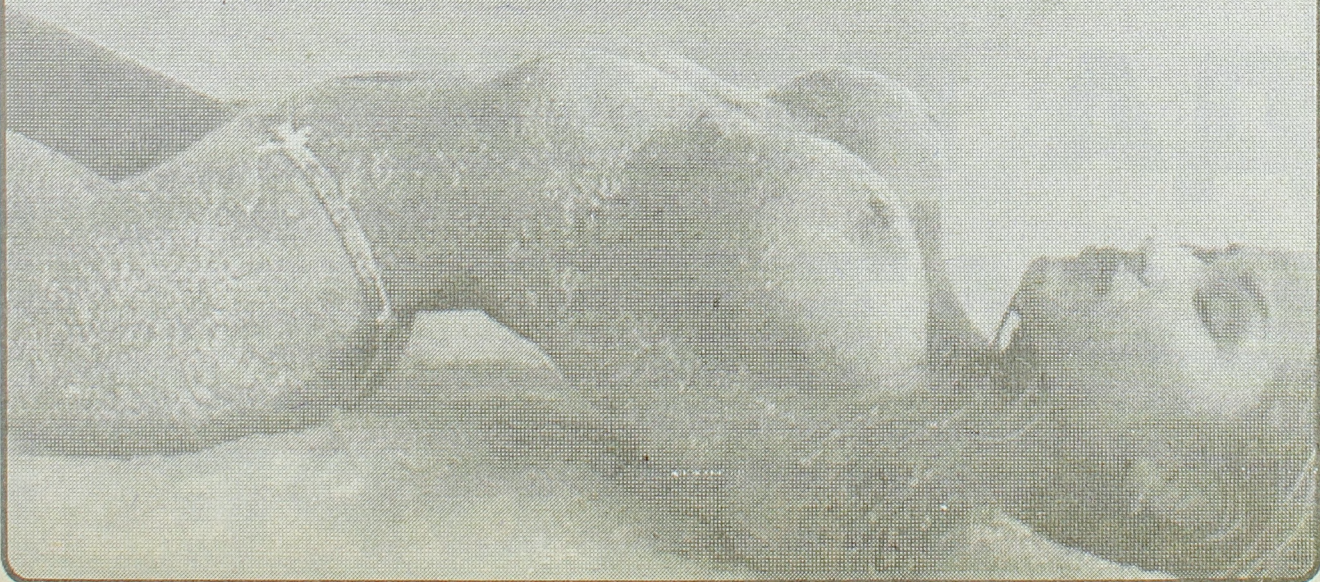
Жиро рачуни: 40803-603-2-2035886 (БЕОБАНКА); 40803-603-5-3035886 (ПРВА ПРЕДУЗЕТНИЧКА БАНКА)

Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900

Ликовно-графичка продукција Горан Ратковић, Драган Русалић

Штампа: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9 11000 Београд

**ГДЕ СУ
БРАНИОЦИ
ОВИХ
МОСТОВА?**

ЕКСКЛУЗИВНО!

4

Број 2887

**ОПОЗИЦИЈА
ОДЛУЧИЛА
ДА ИПАК
ИЗАЂЕ
НА ИЗБОРЕ**

СЛОБАЛИЗАЦИЈА СВЕТА

Радивоје БОЈЧИЋ

А кад, према сценарију наше трагедије, из представе оду и Црна Гора, и Војводина и Санџак, многи мисле да ћемо ми остати у Београдском Пасјалуку.

Међутим, не!

Овде где осим наше, ни једна друга људска нога неће да крочи, и даље ће бити савезна држава.

Југославија.

Која јача све с моћнијим.

Како? - као што знак на крају ове какофоничне речи говори, питаће се још неко.

Лако! - ускликнућемо ми, као што, такође, говори на крају ове лакоумислености.

А онда ћемо, притешњени радозналешћу нашег равнодушног народа стати да објашњавамо.

Да би опстала, Југославија не мора да има републике на какве смо навикли.

Напротив, било би и пожељно да се Југославија ослободи старих навика, па тако и постојећих република.

Јер, шта су Југославији донеле, раније републике и садашње Србија и Црна Гора.

Донеле су јој Устав из седамде-

сетчетврте, ноћне седнице, сепаратизам укључујући и отцепљење као и рат укључујући и истребљење.

Да јој републике више не би радиле о глави, Југославија би требало да се отцепи од Србије и Црне Горе. Али, да нову Југославију неко не би оптужио за унитаризам, као највиши стадијум унијаћења, и она би морала да буде савезна држава.

Како? - опет ће се питати неки припадник неалбанског становништва.

Па, састојала би се од три федералне јединице!

-А то су! већ би помало претеривао онај.

-А то су две равноправне Републике СПС и СРС и једна која би била ЈУЛ.

На опште запрепашћење које би осећање проистекло из забезекнутости како је могућно да то буду републике, следио би одговор који би био слика стварног стања.

А стварно је стање да свака од ових странака има све елементе државе.

И СПС и СРС, а богами, уколико је овде Богу макар на овај начин дозвољен приступ и ЈУЛ, имају и своју територију, и свој народ и свој државни апарат.

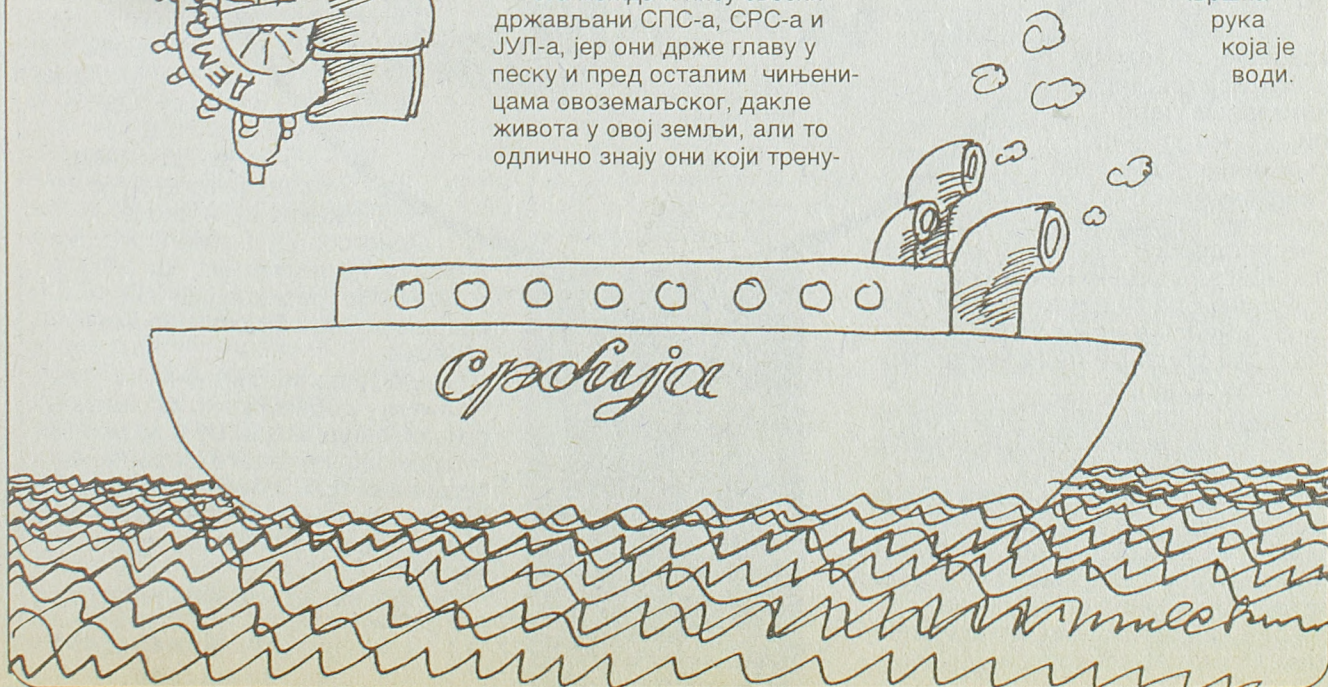
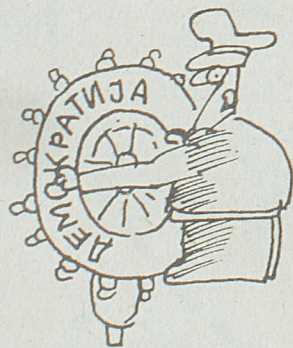
Тога можда и нису свесни држављани СПС-а, СРС-а и ЈУЛ-а, јер они држе главу у песку и пред осталим чињеницама овоземаљског, дакле живота у овој земљи, али то одлично знају они који трену-

тно не знају где се налазе, а статистика их помиње или као нео-предељене, или као издајнике.

И док издајници живе од помоћи Црвеног полумесеца, пошто од онога што добијају само имућнијим слојевима досеже до 15. у месецу, они који су се сместили по федералним јединицама СПС-у, СРС-у и ЈУЛ-у могу да рачунају на обнову и изградњу, на своје певаче, на РТС, радио и државну штампу, могу да се ослане на војску и полицију, а у својим рукама имају и јавна предузећа, спорт, банке, а и остале успешне фирме, од царине, па до нафте.

Таква Југославија, археолошког налазишта које носи исто име, може се сврстати у ред најразвијенијих земаља света, као што су Кина, С. Кореја, Лаос, Бурма, Ирак, а иза које су и Либија, и Куба, а и Уганда, и поред све блискости политичких система које бивша земља Иди Амина Даде има са бившом земљом Јосипа Броза Тита.

И зато, док многи страхују за судбину Југославије, као бедема против глобализације, а за слобализацију света, са овог места им се поручује да она никад није била чвршћа и стаменија и да је од ње једино чвршћа рука која је води.

Карикатура: Миодраг ВЕЛИЧКОВИЋ

ПАТРИОТА

Патриота се познаје на први поглед: поглед му је, наиме, оштар, као у бугарског радника на плакатама из педесетих. Оштар и непоколебљив. У годинама је кад га више не зову на војну вежбу, па је, стога, ослобођен и одласка на фронт. Али, то му не смета да друге позива у борбу за очување слободе и интегритета миле нам отаџбине. Не жали се на високу пензију, али је, у сваком тренутку, спреман да пресавије табак и неком издајничком гласилу избије коју стотину хиљада динара из џепа. Сина и ћерку је послао у иностранство, на трули Запад, да боље упознају непријатеља пред коначни обрачун. Не посећује их, мало зато што га они не зову, а више да би се солидарисао са нашим челницима, којима је забрањен излазак из отаџбине.

Против је тржишне економије и презире фирме са такозване "беле листе". У трамвају, сумњичаво одмерава сваког момка, који на себи има црну мајицу. Најрадије би све "отпораше" послао на некакав Голи оток, у радне казамате. Сигуран је да се цела младеж дрогира, а нико не може да га убеди да нису сви студенти педери или бар чланови "Отпора".

Не крије да је волео Тита, али и да сада још више воли Слободана, Слобу Слободу, Цобета, Бобета... Тврди да је велики Србин, али га подилазе жмарци на име династије Карађорђевић. Сумњичав је, идеолошки, и према Солунцима и готово му је мило што су истребљени дијалектичким материјализмом. После Американаца, највише

мрзи Козирјева, Горбачова и Јељцина. Воли Зјуганова, али, као левичару, ни десни Жириновски му није мрзак. Једва чека да се ујединимо са Русијом и Белорусијом, па да заратимо са Америком. "Нек ова наша јуначка деца покажу тим зликовцима. А она само моја деца ће припомоћи отуд."

Мрзак му је вишестраначки живот, због страних плаћеника. Он би, једном заувек, гласао за Слобу, а не да стално трошимо паре за те глупе изборе.

Не смета му што нема уља и шећера,

набавља их преко СУБНОРА. Воли главу на пању.

Пуши домаће цигарете и носи мантил из Клуза, још из времена кредита. Један од главних је у кућном савету. И опрезан према сумњивим елементима.

Навија за Партизан и вади пиштољ из футроле кад год ови са Севера запевају "Од Тополе...".

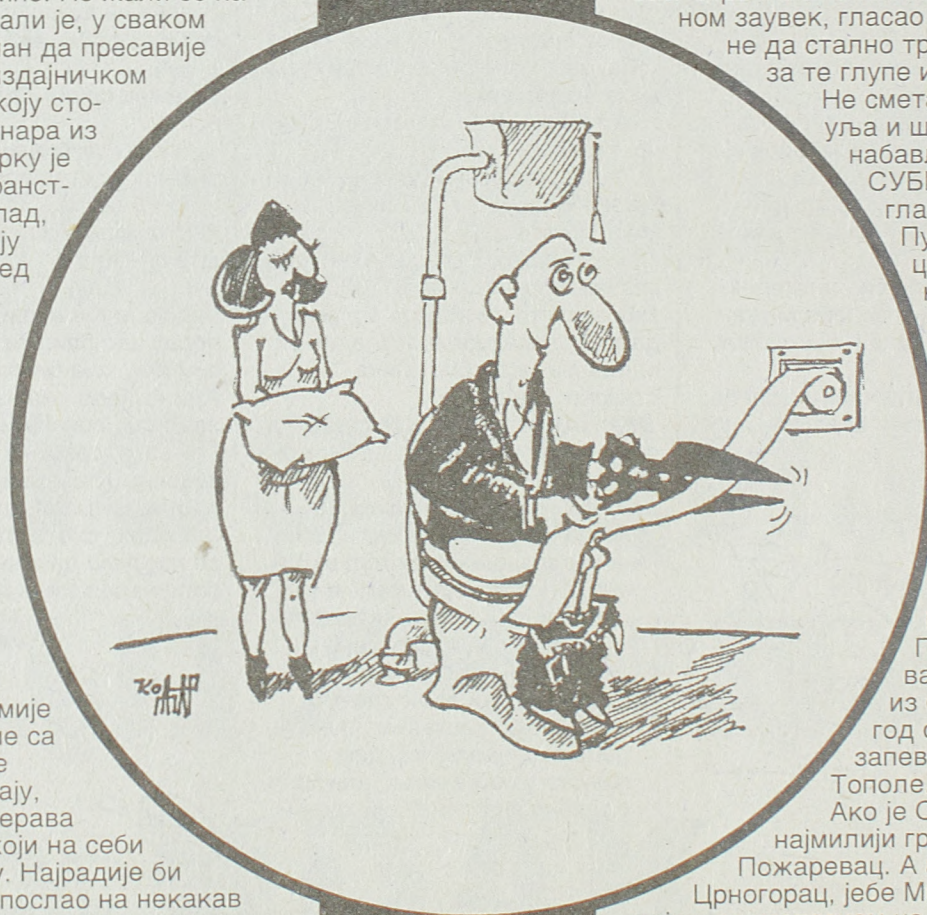
Ако је Србијанац, најмилији град му је Пожаревац. А ако је Црногорац, јебе Милу и оца и мајку, са нагласком на оца.

Једном је, рескирајући живот, изашао из склоништа у време НАТО агресије.

Гледа Дневник редовно, а Политику добија преко друштвене организације. И све му је јасно.

Најмилије му је што Слоба није променио грб Србије, него је остала она петокрака, а "не они ђавољи орлови лешинари". Ипак, воли Србију.

Онаква каква је. Каква је сада.

Карикатура:
Дарко Самарчић

Др. Минић Карлос

Зашто

нећу

бити председник Југославије

Какав је Закон о избору председника СРЈ и како је донет, ни мало чудно не би било да Скупштина ускоро, на опет неком летећем састанку између два свечана отварања неког моста, неког новог пута у светлу будућност или неке обичне стамбене зграде за тек венчане припаднике Службе унутрашњих послова и радних задатака одбране свега постојећег по сваку цену, изгласа амандман по којем се председник Југославије бира у кругу породице. Како које породице? Оне породице на власти. Ми и немамо других породица, осим те једне; једне једине.

Породица је основ нашег друштва. Наше весело друштво у ћошку Европе развило је систем у којем је породица алфа и омега свега и свачега. Породица држи и политику, и привреду, и финансије, и дипломатију, и здравство, и школство, и културу, а и у кешу. Породица држи све што постоји у овој земљи, па је логично да породица и бира председника ове земље.

Кандидат за Председника СРЈ, осим што је - дакле - породичан човек, мора да има и импозантно искуство на одговарајућим пословима и радним задацима. Најважније искуство је искуство у одбрани народа и државе.

Народа што се тиче, потребно је да кандидат за Председника СРЈ има богато искуство у стварању избеглица, али да још није испунио квоту од два милиона, како би имао могућност да и у наредном периоду (два, три или више мандата) остварује запажене резултате на том пољу.

Државе што се тиче, ту су два нивоа: територијални и административни. За административни ниво, пожељно је да је кандидат за Председника СРЈ прошао све фазе и облике организовања и управљања територијом - од САО до Јао(!), а за територијални да није изгубио ни стопу више од: Книна, Лике, Баније, Кордуна, Западне и Источне Славоније, пола Босанске Крајине, пола Херцеговине, целог Купреса, пола Озрена, удистриктљеног Брчког и, као круном успешности досадашњег рада, Косова и Метохије. Озбиљан кандидат за Председника СРЈ морао би, даље, да гарантује да ће, у највише два мандата, успети да се ослободи и Црне Горе, и Рашке, и Војводине, а по могућству и ширих делова уже Србије, тзв. рубних делића, који само штрче и ометају брз напредак према идеалу савремене територијално-политичке целине: једна породица - једна држава!

Та идеална српска држава била би одмах међународно призната, па: колика породица, толика и држава. При том, кандидат мора да се закуне да ће се, без обзира кад ће Србија остати сама у федерацији и без обзира на то како ће се и колико она смањивати, увек звати Југославија. То је важно због континуитета југословенске напредне мисли и идеје, јуличарске, а и да би се сузбио српски национализам као најопаснији национализам у заједници равноправних народа и народности од трипера до ђевђира.

Не испуњавам услове, па зато и нећу да се кандидујем за Председника СРЈ, али знам ко испуњава и ко ће се кандидовати.

Знам и да ће сигурно победити, јер ће цела породица гласати за њега, а то је и више него што је потребно у земљи сељака на брдовитом Балкану, где породицу чини сва идеолошка родбина - не само лева и она још левља, него и она екстремно десна. То што су екстремно лево и екстремно десно јако близу, готово да су већ и спојени - то је још један доказ да је Земља округла и да ћемо ми још дуго, дуго да се вртимо у круг.

Па ком се пре заврти у глави, ко пре побенави.

ИЗГУБЉЕН СЛУЧАЈ

Данас се не зна шта је горе, бити паметан или сиромашан. Ко држи до себе, не сме дозволити себи ни једно ни друго. Способност и успешност проверавају се на први поглед: где станујеш, шта војиш, с каквом лепотицом шеташ.

Ја сам, међутим, као у инат, го као црквени миш. Станујем у нужном смештају и то под кирију. После тротинета, у детињству, нисам возио никада ништа. Тешим се да сам зато здрав, јер је пешачење здраво.

Поред лепотица само пролазим. Само ме на тренутак запахне њихов мирис.

Практично сам изгубљен случај. То што сам паметан просто је смешно. Кад кажем нешто паметно, томе се и сам смејем као највећој глупости.

Онда сретнем друга из основне. Био је тада глуп као топ. Сада, напротив, успешан. Изгрлио ме, изљубио. Одвезао ме бесним колима у свој замак. Неколико лепотица пролазило је поред нас као лахор, док су нас послуживале.

-Где си ти, бре? - упитао ме срдечно. - Какав си ти капацитет био, свака част! Па докле си ми догубрао? Онако способан, онако паметан. Онолико бољи од нас осталих.

Испричах пажљиво свој усуд, благо се пожалих на недостатак среће, чинило ми се да бих могао да га увредим тиме што нисам успео колико је он очекивао.

-Па, добро, јеси ли бар активан? - упита ме он забринуту, очигледно разочаран мојом злехудом судбином.

-Како то мислиш: активан? - рекох.

-Па политички, брајковићу, шта друго?! На то се после све остало накалеми! - покровитељски ме је тапнуо по рамену.

Заустих да се оправдавам, да образлажем свој став како ми је увек била најважнија струка, упоран рад,

усавршавање.

Он одмахну руком, да се не замајавамо.

-Остави се те приче. Ту смо да се помогнемо. Неће тебе твој другар оставити на цедилу.

Отворио је, широким покретом руке светског човека, велику кожно фасциклу. На столу, преда мном, раширио је као шпил карата хрпу приступница разним политичким партијама.

-Бирај, широко ти поље: левицу, десницу, центар! По жељи, по вољи, по потреби...

-Али...

-Нема али рекох ти! Погледај ове пасоше, личне карте, дипломе, титуле. На разна имена, за разне прилике. Једино је фотографија свуда моја, њу још не напуштам. Мада, ако затраба... није ни она Свето писмо!

-Али ко си, онда, ти?! Прави ти, међу овима, различитима? Јеси ли ти уопште онај мој давнашњи другар из школске клупе, основачке?

-Како да не, још питаш! Исти онај. Глуп као топ. Ваљда си ме и ти једино таквога запамтио!

Смејао се грохотом, на сав глас, смејао се најслађе што сам икада видео и чуо. Пошто сам ја, наравно, паметан, одмах сам схватио да се тако слатко смеје зато што се последњи смеје, као онај на кога је стигао ред да се смеје последњи, и најслађе.

Гледао сам га и чекао да престане. Онда сам и ја кренуо да се смејем као луд. Али

сада сам се ја последњи смејао, после њега! И зато сам се смејао још слађе, још слађе него он! И смејао сам се тако слатко, да сам од смеха заплакао.

Није шала, после толико времена, срести најбољег друга из основне школе.

Карикатура: Љубомир ЈАНКОВИЋ

ПРИПРЕМЕ ЗА ИЗБОРЕ

Чим се путем телевизијских екрана пронео глас да ће избори почети 24. септембра, а кад ће се завршити не знамо, одлучио сам да почнем са озбиљнијим припремама.

Пошто сам оптрчао сва места на којима сам могао да проверим да ли сам у бирачком списку, већ се могло рећи да сам у врло доброј физичкој кондицији.

Али, на психолошком плану сам мало попустио, јер сам у месној заједници три пута отерао у материну тројицу активиста који су, на сваку шкрипу кочница која је долазила споља, мислећи да стиже камион са млеком, или уљем, искакали напоље као без душе, а отуд се враћали са оно мало душе у носу, па сам морао псовкама да их враћам у живот!

За психолошке припреме одабрао сам да одем код бабе и деде на село.

То је, кад сам тамо последњи пут био, било тихо планинско сеоце, са нетакнутом природом. Деда је гајио пчеле, брао јабуке и шљиве, стока је пасла на бујним пашњацима, а поштар је свраћао само једном месечно...

Сад је кроз дедино двориште пролазио асфалтни пут, тако да је баба имала пуне руке посла да очува две-три кокошке да не одлете под точкове необузданих сеоских возача трактора и аутомобилиста који су хрилили у походе својим заборављеним родитељима и рођацима.

Деду сам, уместо поред кошница, нашао на врху куће како намешта сателитску антену!

- Сад ће моја омиљена серија Лус Марија! - дочекала ме је баба.

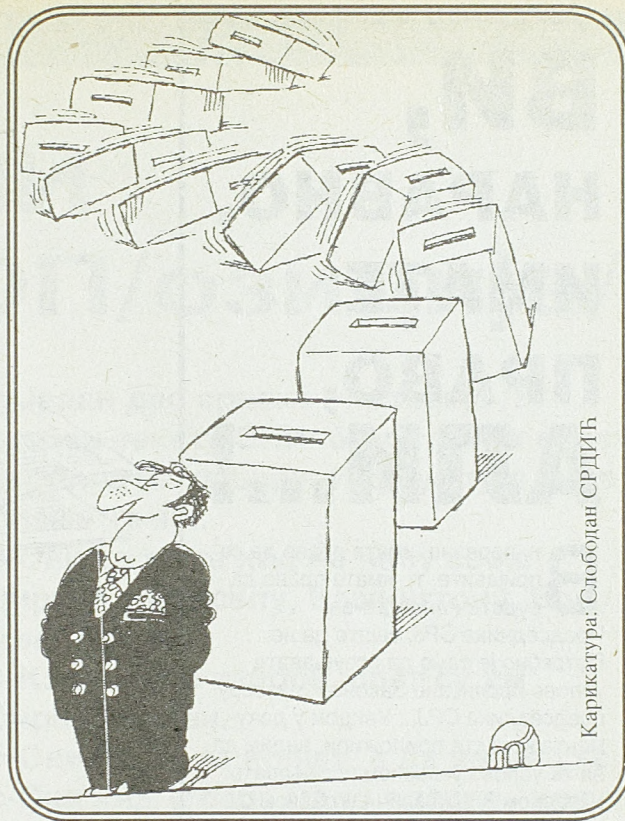
- Каква серија, какви бакрачи! - грмео је деда с крова. - Сад ће да почне представљање председничких кандидата!

Видим да су и они психолошки потпуно отишли у аут, оставим поклоне, па кренем даље...

- Ихо, ихо! - викала је баба за мном, сад већ потпуно полиглотски настројена.

Дуж ограда приметим плакате са мени већ препознатљивим ликовима страначких првака, залепљених једни преко других... Ови су паметни, ови су мудри, ови су најбољи а они најпоштенији... Милина једна. Рај на земљи.

Видим да сам психички пао потпуно, па сам решио да одем у потпуну дивљину, тамо где влада закон јачег.

Карикатура: Слободан СРДИЋ

Зато сам отишао у подземље, јер већег дивљаштва, тренутно, нигде нема.

Али, тек ту сам се убедачио. Наркоса, дилера, шамарања и шутирања, иглераја и марихуанисања нисам видео ни у америчким бљак-серијама...

Срећно извукавши живу главу, али оставши без оно мало лове што се нашло у џеповима, свратим у прву банку.

Ту ми, сасвим љубазно саопште, да пара тренутно нема, већ да сачекам ако неко случајно налети са уплатом...

Потпуно клонуо, дошепам некако до куће.

На огради ме дочекају насмејана лица страначких првака.

Поруке нисам успевао да прочитам, јер ми је нека ватра нагрнула у главу...

Почео сам да цепам плакате. Један, други, трећи...

Не знам ни кад, ни како, ни одакле, али су се зауставила нека кола, и из њих излетела тројица кратко ошишаних момака, стрпали су ме унутра, и одвезли...

Нешто су ме питали, али не знам шта.

Сад сам психолошки веома добро. Имам лепу униформу, са бројем, а имам и десетак другова.

Лепо се слажемо.

И они ће, као и ја, потпуно бити спремни за изборе.

За њих не знам, али ја ћу сигурно гласати за најбоље.

ВИ, НАРАВНО, ИМАТЕ ПРАВО, АЛИ...!

Ви, наравно, имате право да се пријавите, тј. имате право да budete кандидат за Председника СРЈ, зашто да не. Потребно је само да испуњавате услове прописане Законом о избору председника СРЈ... Увидом у документа која сте приложили, видим да ви те услове углавном испуњавате. Углавном!? Шта значи углавном? Мислим, рођени сте овде, расли сте и живели овде све време, значи, држављанин сте ове државе већ... Колико година имате?... Педесет. Одлично. То су најбоље године. Само, пазите, Законом о избору Председника СРЈ предвиђено је да кандидат за председника мора да испуњава и услов по којем је обавезан да је држављанин ове државе најмање десет година, а с друге стране, како да budete држављанин ове државе десет година кад је држава стара једва осам година... Разумете? ... Како не разумете?! Законодавац је јасно прописао десет година држављанства, а ви имате само осам, што би у неку руку могло да буде у реду кад се узме у обзир то да и држава има само толико, осам, али морате да ме разумете, шта ја да радим с тим; нисам ја законодавац, ја сам само обични службеник који треба да прими вашу пријаву за кандидата... Ви, кажем вам, имате право да се пријавите, тј. да budete легалан кандидат за Председника СРЈ, али, лепо вам кажем, човече, ви не испуњавате све услове и ја, једноставно, не могу да вас пријавим... Како не разумете!? Па, не говорим ја кинески, мајку му, него српски! Немате право! Је л' сад разумете?... Немате право! Односно, ви имате право, али ја не могу да вас пријавим, јер не испуњавате све услове... Сад је, ваљда, све јасно и драго ми је да смо се коначно разумели.

Д.М.П.

Карикатура: Љубомир ПЕРЕНЧЕВИЋ

ЧЕКАЊЕ НА БУДУЋНОСТ

Ја, разуме се, као и други, чекам будућност. Стојим и чекам. Премештам се полако с ноге на ногу, али чекам. Кад се беш уморим, седнем. Али и даље чекам упорно. Тако да увече. Онда погледам на сат, време је за ТВ-дневник, укључим телевизор, гледам и чекам. Убеђују ме да ће будућност стићи, треба само имати стрпљења. Радостан, ускачем у кревет, покривам се преко главе и целу ноћ сањам о будућности.

Ујутру поново на радном задатку. Будан и одморен зурим у далеке видике. Очекујем да се појави будућност. Понео сам мало суве хране и једно пиво. Нисам имао више. Ако будућност не буде стигла данас, сутра нећу понети ништа, јер ми је фрижидер празан. Уствари, понећу једну флашу обичне воде. Вода је здрава. А морам одржавати здравље док будућност не стигне. После ће већ бити лако.

Тако пролази дан за даном. Чекање се одужило, али зар то није и доказ - да је будућност све ближа? Свакога дана ближа за један дан. Узбуђење расте, зар не? Нарочито због тога што сам гладан и изнемогао. Колико ћу још издржати? Али морам издржати више од других. Замишљам како ћу пригрлити будућност чим се појави. Руку под руку проштаћемо градом. Други ће ми завидети на мојој лепотици. Али... Овде ме хвата страх. Завист је опака болест. Шта ако ми неко, ко још није дочекао своју, отме моју будућност?

Не би ли зато било боље да будућност стигне одједном за све? Тада не би било эле крви. Не би било сукоба. Ово би се збиља могло предложити групама осталих који чекају.

Зашто су они нервозни? Не верују да се можемо договорити? А мени се будућност очигледно опасно приближава. Боље рећи, они ми се опасно приближавају. Они желе да на време уклоне конкуренте. Јао, мајко моја, да ли ћу преживети?

А шта - ако је то та будућност?

Шта ако сам је ја први дочекао?

ПРВО СКОЧИ - ПА РЕЦИ ОП/озиција/

Карикатура: Дарко ДРЉЕВИЋ

> Један део српске опозиције /У даљем тексту ОНИ/ би да им се власт сервира на тањиру. И да услуга буде брза и тачна.

> Они се љуте кад не нађу своје бираче у Бриселу, Вашингтону, Бону или Паризу.

> Кад изгубе изборе, опет су им бирачи криви.

> Они би да се крешу, а да им не уђе.

> Они кад уграбе мало власти - крадуцкају, и чекају већу власт.

> Они се воле међусобно као снаја и свекрва.

> Сложни су као Срби.

> Не мрзе власт - завиде им.

> Кад се нађу у стомаку властодршца, крију да су ушли на "службени улаз".

> Они би да мењају балканске Србе за еуропске Србе.

> Једва чекају изборе, да би их бојкотовали.

> ОД ЊИХ ЈЕ ГОРА САМО ВЛАСТ!

ДАРКО

НАЈЗАД

Ево, најзад смо у једном сложни:
нови су импусли неодложни!
Одоздо.

Такви су нам планови и потребе
да морамо дати све од себе!
Одозго.

Одбацићемо назадне, прошле,
нове идеје добро су дошле!
Одоздо.

Ми ћемо увек, у свако доба,
у карте, у пасуљ, у зрна боба!
Одозго.

Стандард је пао, ал ће да стигну
стручњаци да га поново дигну!
Одоздо.

Ми морамо наћи пута' и начина
да се спречи општа отимачина!
Одоздо.

Морамо се држати наше ствари,
тако су нас до сад учили стари!
Одозго.

Љубивоје Ршумовић

У КРАЈИ КО

Чојство је бранити "Устав" од нас самих.

Крајње је вријеме да преформулишемо назив на конзерви - месни ручак мјесто месног доручка.

Општу мобилизацију Вам нико не може ускратити сем војни позив на општу мобилизацију.

Мирко Асановић

Чему ретровизори кад су правци унапред утврђени!

Да није преперека како би тражили странпутице!

Саша Ђерговић

Шта да радим? То ми је посао!

Полиција је наша дика - у народу бије поносито срце!

Што се јела тиче, ја сам конзервативац!

Црвена крвна зрнца су у ствари бела, али живе у Србији.

Границе су наше прелазно решење.

Бојан Матејић

Многи величају вођу. Није им довољно што је бесмртан!

Свет је подељен на оне који могу све да узму и на оне који немају шта да изгубе.

Чим збаци окове народ ће добити и на тежини.

Засјаће и нама сунце. Озонски омотач је уништен.

Драган Гњатовић

Брод је већ потонуо. Капетан лови у мутном.

Динар се добро држи. Инфлација се бацила на ордење.

Не могу очима да их видим. Бацили су сузавац.

Жарко Пинтарић

У Србији нема толико крава, колико има жеља - да комшији цркне крава.

Душан Милошевић

Кинеска формула: једна земља два система, југословенска: један систем, две земље.

Изгубљеног човека ћете лако пронаћи, јер он звучи гордо.

Идемо таквом брзином напред да ни тешкоће више нису у стању да нас прате.

Домаћи туриста може да преживи само у мртвој сезони.

Јовица Дамњановић

Убудуће се лечим код ветеринара, јер живим као пас.

Апел: не идите по сунцу. Ја никада не идем по сунцу него испод сунца.

Радмила Вељковић

Не треба да бринемо за будућност.

Пошто су нас закопали политичари - одкопаће нас археолози.

Будимка Стојанов

Кад су објавили цену рада, плънуо сам у руке!

Копам по контејнерима, само за храну!

Била је то добра прилика, док је нисмо искористили!

Павле Тончић

Србија и Црна Гора су сестре, а понашају се као јетрве.

Грађански рат ствара двоструки број народних хероја.

Рат је кратко трајао, па нисмо успели да применимо нашу ратну тактику и стратегију.

И тиранин кад не чини зла испада добротвор.

Владимир Кусовац

Цене су поново на цени!
Ако опет поскупе лекови,
одузећемо им посланички
имунитет!

Џаба повећавају цене,
решио сам да живим по
сваку цену!

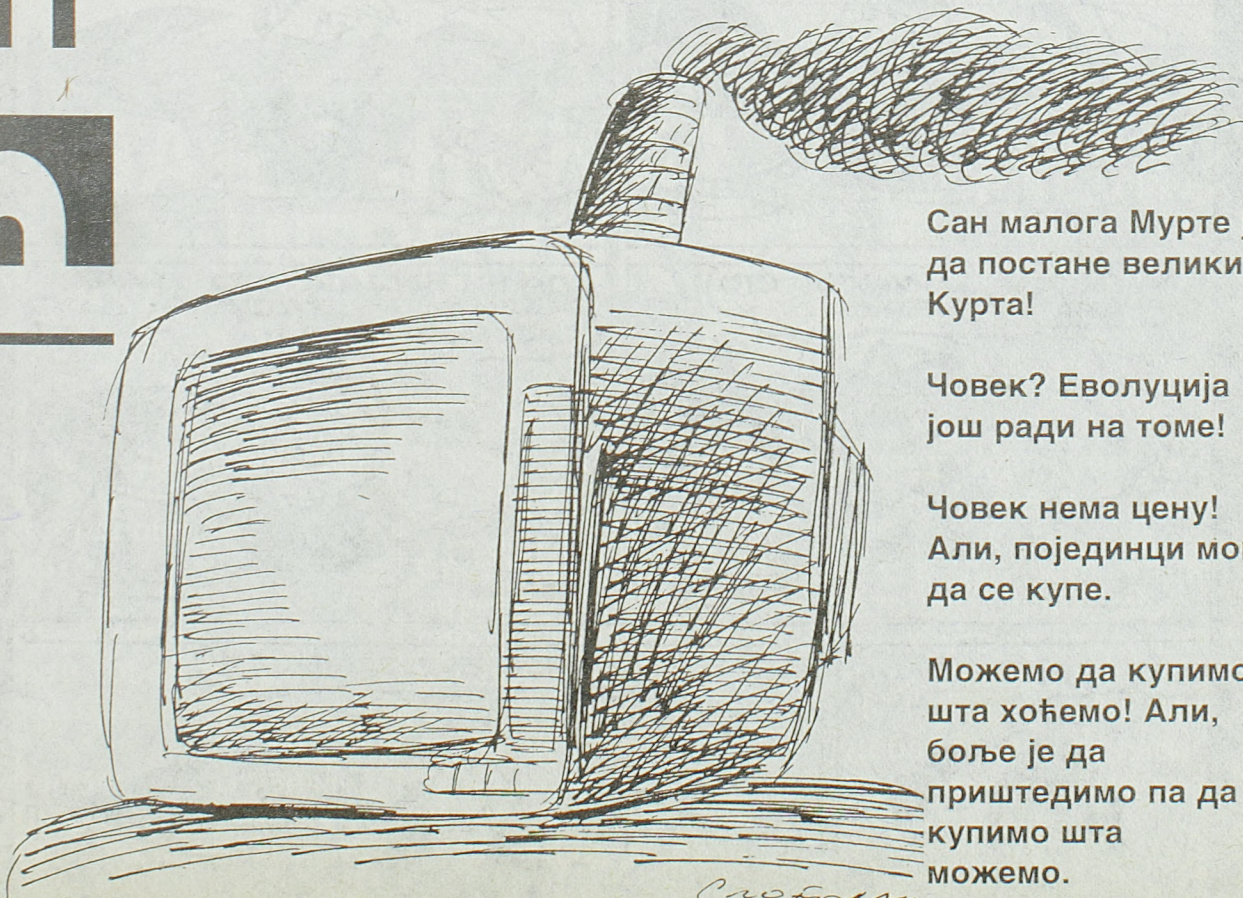
Петар Јовановић

Рат је завршен. Још се
задуго не требамо никога
бојати - осим нас.

И ми идемо у корак с вре-
меном. Време напред, а
ми назад.

Ни код нас се не зна ко
пије, а ко повраћа.

Живко Вујић

Сан малог Мурте је
да постане велики
Курта!

Човек? Еволуција
још ради на томе!

Човек нема цену!
Али, појединци могу
да се купе.

Можемо да купимо
шта хоћемо! Али,
боље је да
приштедимо па да
купимо шта
можемо.

Слободан
Дучић

Слободан Дучић

IN MEMORIAM

ДИМИТРИЈЕ ЖИВАДИНОВИЋ

Између прошлог и овог броја "Јежа" умро је чика Мики, познати и популарни Д. Ж., велики мајстор српске, југословенске и светске карикатуре...

У галерији "Јежевих" великана остаће упамћен као истински господин, бриљантан виц-мајстор, сјајан цртач и портретист, одличан сликар и илустратор, духовити и тихи човек који је својим карикатурама друге терао у громогласан смех.

Аутор је познатог стрипа "Клинци из моје улице", као и хиљада карикатура објављених у "Јежу" и другим листовима и часописима у земљи и свету. Носилац је ордена "Златни јеж", добитник награде "Пјер", као и награда у Бордигери, Толентину, Анкони...

А. ЖИВАДИНОВИЋ

КЛИНЦИ
ИЗ МОЈЕ
УЛИЦЕ

ЗА БИХ ВАС ЗВАЛА КОД МЕНЕ
ДА ЈЕДЕМО ШНИЦЛЕ...

АЛИ, ДА ЈЕ МАМА ХТЕЛА ДА
КУПИ ПОЛА КИЛЕ МЕСА...

... НЕ БИ ИМАЛА ПАРА, ПА БИ
КУПИЛА САМО ЧЕТВРТ...

... ПА БИ ЈОЈ ЗАКНИУЛИ СТО
ГРАМА НА МЕРИ...

... ПА БИ БАЦИЛА СТО ГРАМА
МАСНОГ И ОБСТАЈА БИ САМО
ЈЕДНА ШНИЦЛА...

... АЛИ СРЕДОМ...

... НИЈЕ БИЛО МЕСА!

ПОТПИСУ...

Обавештавам познанике, да сам јуче трагично изгубио пар својих пријатеља, на које сам озбиљно рачунао, јер су ми дуговали неке паре.

О месту и времену сахране ћу вас обавестити кад их похватам!

У потпису: Љутица Богдан

Да ми је неко ономад рекао да ће из кошмара ових простора, бића и идеја планути "вечни огањ"... поверовао бих.

То личи на нас.

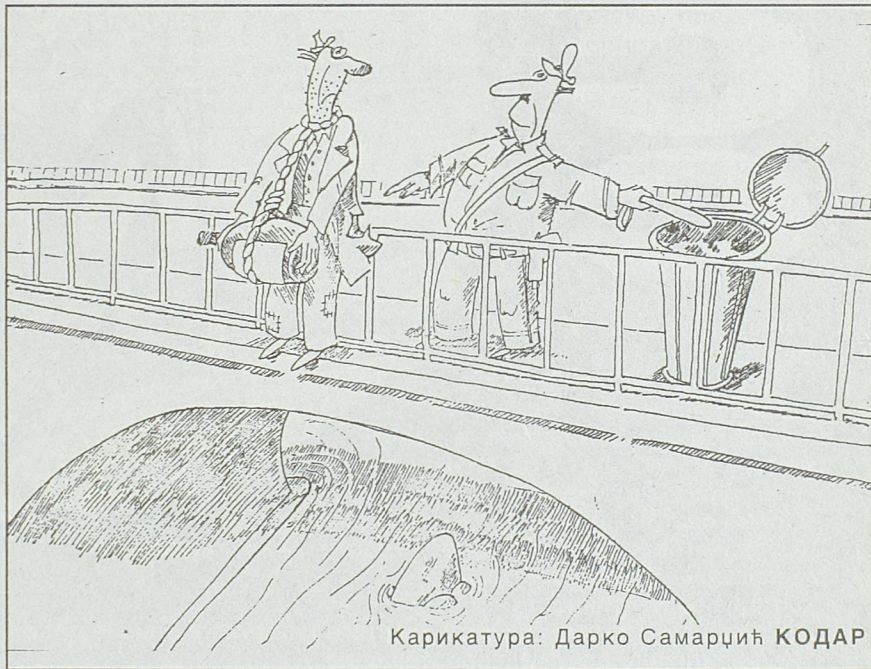
Да ми је неко јуче рекао да ће се наши џелати извињавати њиховим џелатима за грехе наших жртава - поверовао бих.

То личи на њих.

Да ми неко данас каже како је наше бауљање по зони сумрака утаначено само зато да бисмо мој први комшија и ја и даље живели у истој држави... поверовао бих.

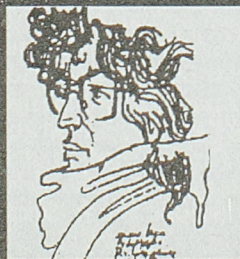
Мада... кад мало боље размислим, то не личи ни на мог комшију ни на мене.

У потпису: Јеленче Вилотић

Карикатура: Дарко Самарџић КОДАР

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК

Зоран
РАНКИЋ

Ко може да ми забрани да неутешно плачем у својој слободној земљи.

Владај собом, да би други тобом лакше владали.

Волим људе из свих народа, али је све мање народа које волим.

Непоштен лаже друге, а будала себе.

Слобода и правда побеђују углавном у сиромаштву, страху и веселу.

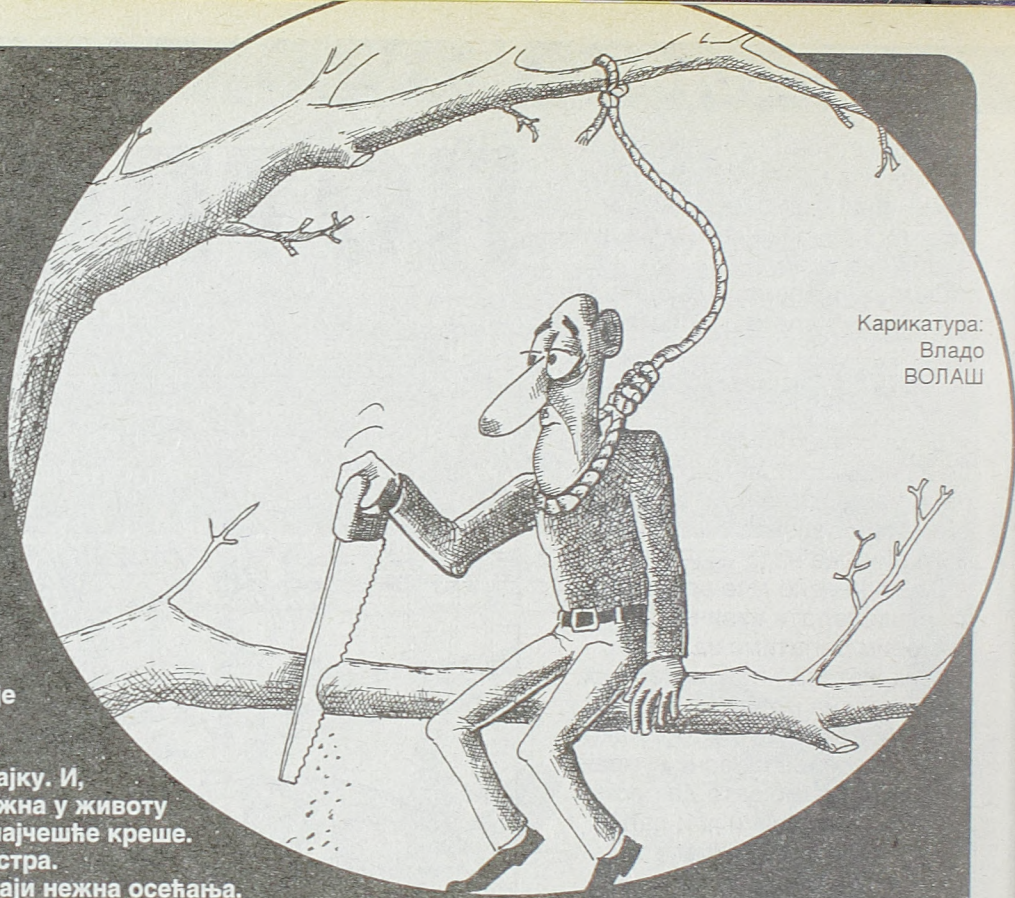
Ко жели да сачува власт мора да има јаке нерве. Ко жели да је освоји мора да их нема.

Уместо идеје увек победи неки човек.

И ја се понекад стидим што сам Србин, због оних што се стиде што су Срби.

Добар пријатељ пара вреди рече пошто преброји паре.

СССС

Карикатура:
Владо
ВОЛАШ

Нико нам на свету није
раван.

Шта све може Србин?

Може да простите - мајку. И,
она, ма колико била важна у животу
сваког Србина, она се најчешће креше.

На другом месту је сестра.

Према сестри Србин гаји нежна осећања.

Сестра његовог друга и његова је сестра. Али, кад загусти -
јебе сестру без пардона.

Отац је света личност.

Оца крешу углавном педери, па стога и оволики опис је довољан.

Педофилија је доста распрострањена.

Србин може /о, Господе/, и дете у колевци. Уживо. А може и супротно од тога, о мајко Мила.

Такви нису прави Срби и пичка им материна!

После оца и деце на реду је ближа и даља родбина.

Најпопуларнија је свастика. Опевана је у хајку песмици: ко не јебе сваст не зна шта је сласт.

Кад изређа све од мајке до пашенога, на реду је Бог.

Кресање Бога је комунистичка заоставштина.

Сад би требало кресати Богове на власти, али, пет стотина година под Турцима потврдило је
уверење да се Србин с властима не шали и да за тако велику јебачину нема муда. Шта више,
дозволиће да га врхушка кара где стигне и како стигне.

И тако следећих пет стотина година. Јебига.

Србин и када диже раволуцију или диже демонстрацију не може без секса. Зато је главна
парола сваког јебеног Србина: Само Секс Србина Спасава.

Милан Д. ШПИЧЕК

РЕЦЕПТИ

Видео сам одмах да нећи изаћи на добро. Доктор је само вртео главом и пелиставао моје резултате. А онда је почео да пише рецепте. Лек за срце, лек за јетру, лек за бубреге, лек за желудац... девет комада. Цео шпил.

Пожурио сам у државну апотеку.

-Ово нема, ово нема, ово нема... -
листала је мрзоволна апотекарка скоро и не гледајући натписе.

-Да немате можда ... замене? - при-
питао сам чисто реда ради.

Погледала ме је таквим погледом да бих се сигурно од нечег разболео, да већ нисам боловао од свих

болести. Покупио сам свој шпил и упутио се у приватну апотеку.

-Ово нема, ово нема, ово нема... -
поновила је апотекарски рефрен при-
ватна апотекарка.

-Извините, да ли негде УОПШТЕ
има лекова? - питао сам прилично
резигнирано.

Приватна ме је погледала мање
патогено, али више зачуђено.

-Има... на бувљој пијаци! - открила
ми је јавну тајну.

А на пијаци свега и свачега.
Кинеских, индијанских, корејских,
белоруских, и многих других пријате-

љских лековитих земаља. Тада се
испречио један мали али велики проб-
лем. Нисам имао толико пара пута
девет. Покупио сам мојих девет
рецепата и вратио се кући девет пута
болеснији.

У наступу очајања изненада сам се
сетио старих добрих времена. Како су
се лечили наши стари? Записима!
Узео сам своје рецепте и један разму-
тио и попио са водом, други са чајем,
трећи сам ставио под јастук, четврти
на чело... И већ ми је боље.

Слободан СИМИЋ

Хулиганство на стадионима као вид тероризма

„Енглески рецепт“ у елиминацији хулигана примењив и у нашим условима. – Повређени и изгредници и полицијци. – Полиција спречила катастрофу озбиљних размера. – Уништено око 400 седишта. – Данас састанак Управног одбора Црвене звезде, која се са сличним случајевима не суочава први пут

ПРЕУЗИМАЊЕ ДЕЛИЈА

Batinjanje na „severu“
preseklo igrače
Muzil: Dotakli bismo Grinjer da naši fudbaleri u drugom poluvremenu nisu gledali šta se dešava sa našim „delijama“

Очекивања да ће, у оквиру предизборне кампање, а после успешног преузимања Градског саобраћајног предузећа (ГСБ), уследити одлука да

Lerine: Saosećamo sa navijačima
Lerine su se zaprele a mi smo...
Lerine su se zaprele a mi smo...
Lerine su se zaprele a mi smo...

Policija privela 151 lice
Policija je privela 151 lice...
Policija je privela 151 lice...
Policija je privela 151 lice...

Igra u senci skandala

Stožerna zvezda se...
Stožerna zvezda se...
Stožerna zvezda se...

Veliki broj povredjenih
Veliki broj povredjenih...
Veliki broj povredjenih...
Veliki broj povredjenih...

партије које држе републичку и савезну власт преузму и Водовод и канализацију - пала су у воду. После најновијих немилих догађаја на стадиону Црвене звезде, преузимање навијача овог популарног фудбалског тима показало се као много пречи и хитнији задатак.

ЦРНОГОРСКЕ ПОЛИТИЧКЕ (НЕ)ПРИЛИКЕ ПРАШЋАВАЈТЕ, АКО БОГА ЗНАТЕ

Послије оног зимушњег политичког искли-
знућа и неочекивано дугог чекања на агре-
ман за значајну трговачку мисију у Сарајеву
Новак Килибарда је ових дана изненада
прекинуо своју (само)изолацију и са пар изја-
ва за штампу подигао температуру на ионако
ужареној црногорској политичкој сцени.

"Макар ме", каже Новак, "православни
родољуби, алиас националисти, оптужили за
аполегатику Отоманског царства ја истичем
да је вријеме за редифинисање појма турски
окупатор". Типично за Новака. Он заиста не
спада у политичаре рутинере, избјегава

утабане стазе, бјежи од
изјанђалих и израубованих
тематских матрица. Ипак
ова његова изјава дјелује
шокантно само за
недовољно
информисане и
можда понеког из
редова "алијас
националиста".

Познато је да
је Новак и до
сада давао велики, комотно се може рећи
немјерљив допринос редифинисању и осавре-
мењивању многих наших историјских, кул-
турних и духовних заблуда и њиховом пре-
вредновању и усклађивању са модерним
евроатланским цивилизацијским
достигнућима и начелима. У таквом контек-
сту и у свијетлу достигнућа најновијих војних

доктрина више је него јасно да долазак
Турака на Балкан није била никаква оку-
пација, како се то до сада погрешно мислило,
већ чист, еклатантан примјер хуманитарног
интервенционизма. Не у социјалном колико у
ширем цивилизацијском смислу. Турци су
наиме тада, Зулфикарпашић је о томе доста
писао, у много чему били испред Европљана.
Срби су се ту испријечили као бедем и
ономогућили да већ тада почне један процес
прогресивног интеграционизма глобалних

размјера. Европа је тиме
општењена. Није као ми
била у могућности да
узроста и сазријева
користећи се богат-
ством исламске
цивилизације и
културе. То нам
никад нису ни
заборавили ни
опростили. На
то су нас
подсећали у
више наврата

**Зауставите те
демократске токове - хоћу да
изађем!**

**Цивилизација треба малог човјека -
лакше га може упаковати.**

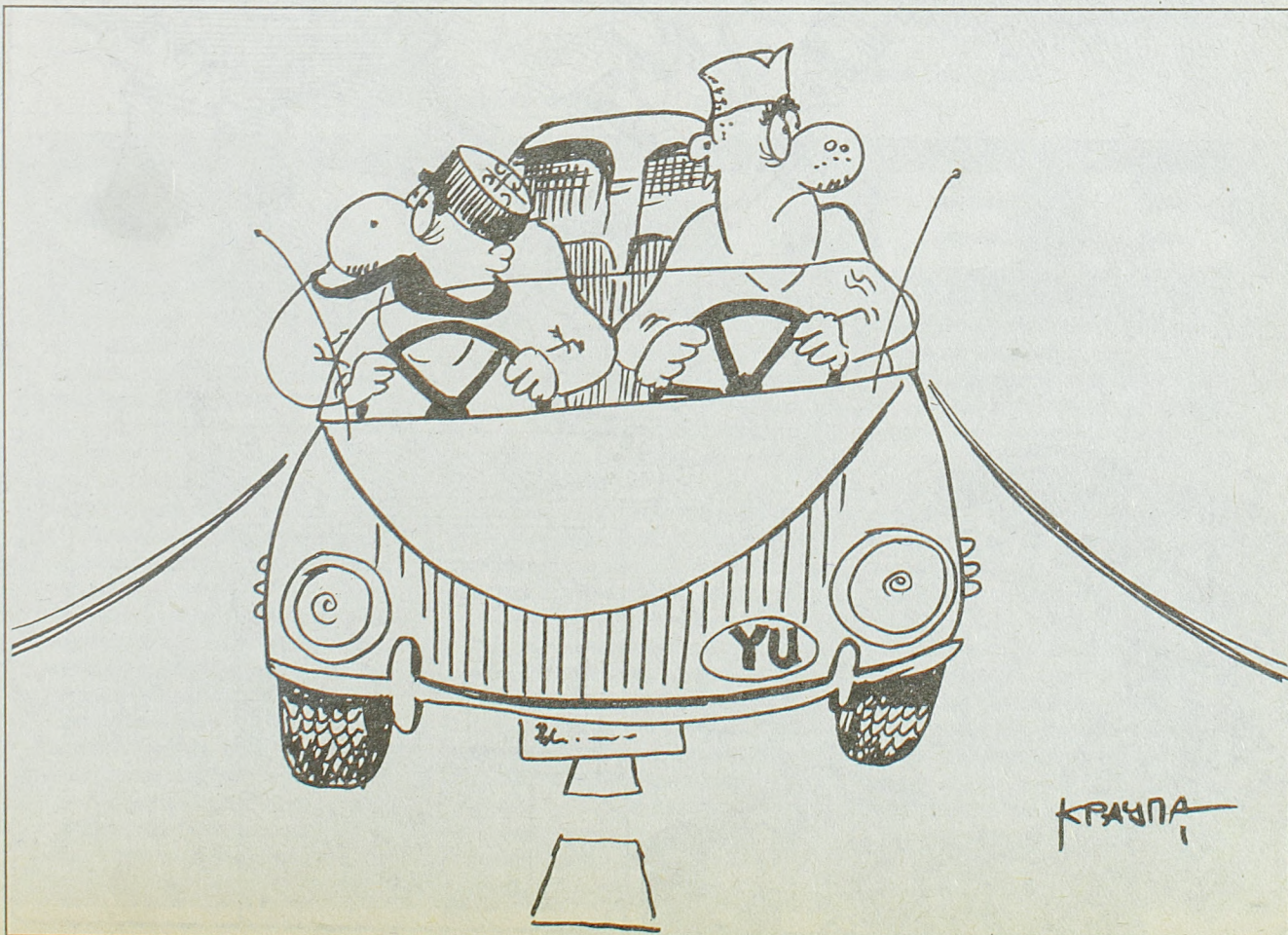
Вишња Косовић

у овом вијеку, последњи пут прошле године.
Иначе кад се ради о потреби редифинисања
појма турска окупација Новак је у праву...
Јер, окупације, у правом смислу те ријечи
није ни било. Уосталом аутономија коју је
деспоту Стефану дао Бајазит била је далеко
шира и већа од оне које је Артемије добио од
европског хуманисте Кушнера.

Бајазит је за разлику од Кушнера био за то-леранцију и мултиетичност а колико су му Срби били драги показао је затраживши Оливерину руку од кнегиње Милице. Ово је свакако прилика да се каже права истина и о наводним зулумима Турака, који су у српској историографији а нарочито у народној епизи третирани пренаглашено и преувеличано. Чињеница је и то је неспорно да су Турци на Косову Пољу нападнути и да су, што је могуће, ту и тамо прекорачили границу самоодбране и да је као резултат тога причињена одређена колетерална штета. Своју визију о уједињеној Европи цар Мурат је на Косову платио главом. Сличну судбину доживљавали су и неки други покушаји преуређења свијета на прогресивним и демократским основама. Рецимо својевремени покушај Атила и Џингис Кана или у новијој историји Наполеона и Хитлера. Хитлеров случај заслужује посебну пажњу. Пуних седам деценија прије Била Клинтона, на напредним идејама њемачке социјалистичке радничке партије креирао је пројекат стварања хумане, економски и технолошки супериорне заједнице народа.

Заједнице демократије, слободе и људских права. Заједнице рада, реда и дисциплине. Ипак и овај пројекат мултиполарне глобализације свеопштих интереса није успио. Поново су ствар зајebали Срби. Помогнути од Руса. У моменту када је реализација овог интеграционог плана обећавала пун успјех у тачкове захуктале машинерије гурнули су клипове. Дрскост Срба је морала бити кажњена, али то је имало велике последице. Одоцнило се, изгубљен је замах и ритам и већ пред Москвом било је јасно да ће човјечанство на своје боље сјутра морати још чекати. Кажем човјек несхваћен у времену. Данас његове идеје о преуређењу свијета чине основу пројекта уједињења народа и инаугурације новог свјетског поретка. Хитлеру се треба извини. И ја сам сигуран да се на то неће дуго чекати. И да ће управо неко са ових наших простора, клекнути и завапити: Адолфе опрости, нисмо знали шта радимо. Били смо наивни.

Д. БОЈОВИЋ

Срђан Хацић

Ја сам искрен. Увек признам кад он усере ствар.

Договорио сам се са женом за годишњи одмор.
Она иде у своју, а ја у своју пизду материну.

Стварно немам среће. Кад дођем на ред,
увек дођу нека друга времена.

Карикатура: Борислав Станковић СТАБОР

АПЕЛ СРПСКИХ ЛОПОВА

Живојин ДЕНЧИЋ

Драге колеге, мислим да се слажемо да је ситуација за нас лопове најгора до сада. Српски лопови данас буквално гладују! Ако се нешто битно не предузме, доћи ће до тоталне катастрофе. Многи заборављају да су и лопови људи као и сви други грађани, да и лопови морају да једу и прехране своје породице. А од чега, питам ја вас?

Све наше делатности су угрожене. Као џепароши не можемо да зарадимо ни за хлеб. Свако од нас код куће има читаву хрпу различитих мушких и женских новчаника који имају једну заједничку особину: потпуно су празни! Ту и тамо нађе се понека маркица за превоз, попуњен тикет или рачун за струју. Али новца нема.

А шта да кажу обијачи? Можете да преврнете станове од крова до темеља, нема ничега вредног. Прастари телевизори, покварени касетофони, лажно сребро, исцепане ципеле, офуцана гардероба. Чак су и фрижидери празни!

А крађа кола? Скупим колима не може да се приђе од специјалних гаража и хиљаду аларма. Остало су безвредни трули кршеви стари по 15-20 година, који могу да се продају једино на кило.

Неко ће приметити да и поред тешких услова наше колеге криминалци изузетно добро живе. Али не може се од нас обичних лопова очекивати да узимамо "рекет", продајемо дрогу, убијамо људе или оснивамо странке. Нека свако ради свој посао, под условом да од њега може да живи.

Ми, српски лопови, не тражимо много. Било би сасвим довољно да грађани имају неки динар у новчанику, нови видео који се лако продаје или солидан касетофон у колима. Ми смо скромни људи.

Зато апелујемо на Српску Владу да одмах нешто предузме и организује хуманитарну помоћ за све угрожене српске лопове. У противном, ми ћемо се иселити као многе наше колеге и овде ће остати само криминалци.

Па ћете онда видети свога бога!
Слободе ми!

ЗАХТЕВ

Међународни суд за кривично гоњење особа одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији бивше Југославије, како сам обавештен, одбио је да разматра мој захтев за брисање из именика угрожених особа, уз образложење да није надлежан да одлучује о томе, обзиром да је у његовој надлежности одлучивање о онима који угрожавају људска права.

Зато Одбору за људска права општинске невладине организације Покрет са маргине подносим овај захтев за брисање из именика угрожених на балканском подручју из разлога хаотичног

стања у правосуђу, неорганизованости, некомпетентности и нестручности институција, одсуства њихове независности, као и присутности истих и сличних појава у редовима невладиних организација. Из тих разлога сматрам да у постојећим условима више не могу остваривати циљеве човека, пре свега ефикасне заштите људских права. Такође, за ових десет задњих година бављења овим проблемом, констатујем да је са свих страна нарушен положај грађана, чему се они нажалост нису успели супроставити, па су без икаквог законског разлога, како тврде, притварани, а то се десило и многим новинарима, док је

притисак политике на судије и тужиоце кулминирао захтевима за разрешења.

За преузиматеља својих права, ради окончања преосталих послова на овом пољу, предлажем да именујете особу из ваших редова.

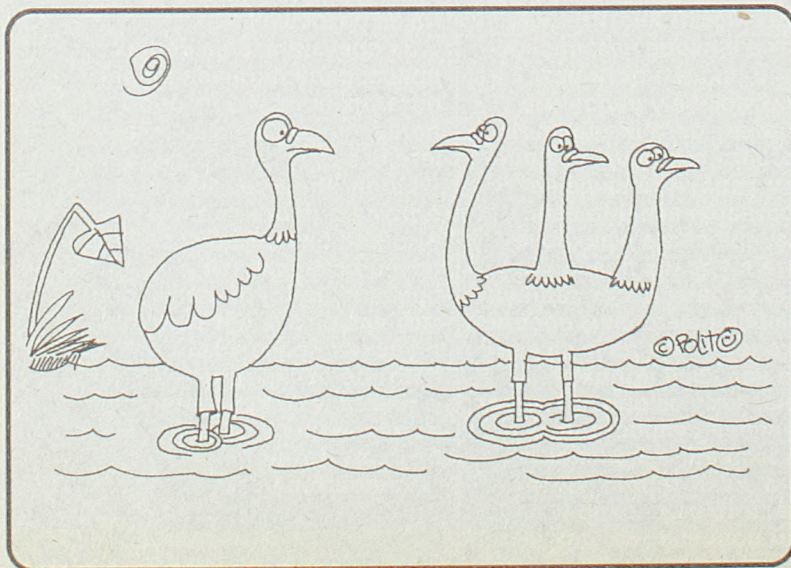
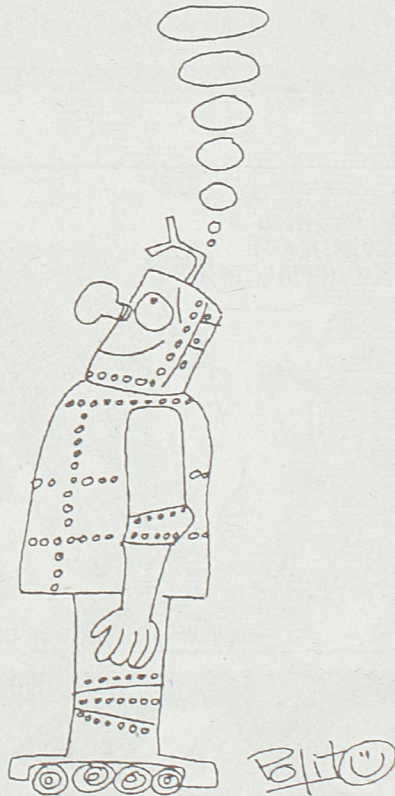
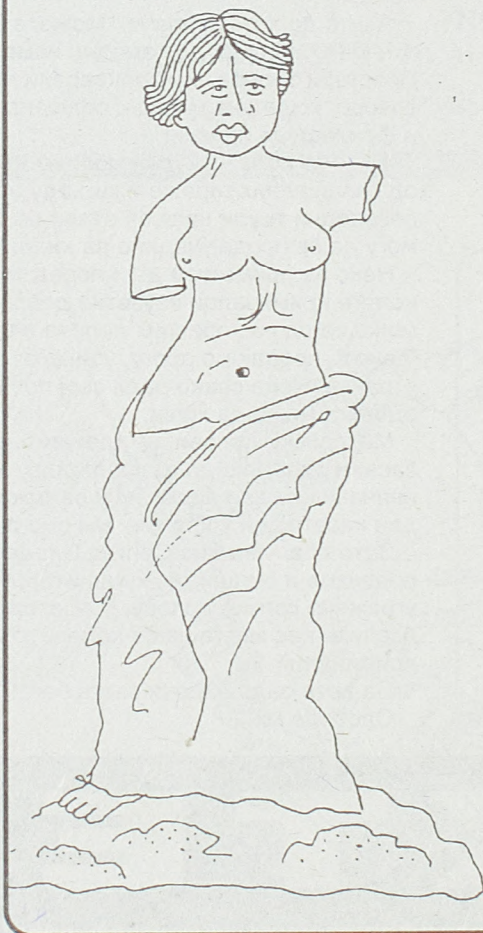
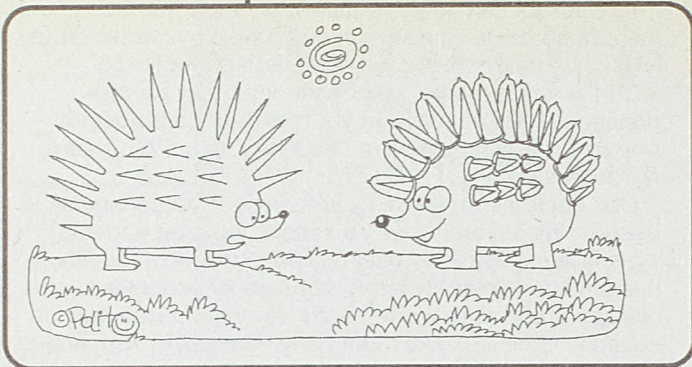
Молим благовремену одлуку о постављеном захтеву, како бих од дана брисања почео остваривати људска права у другој области, ово тим пре што је остваривање људских права у мом случају постало беспредметно.

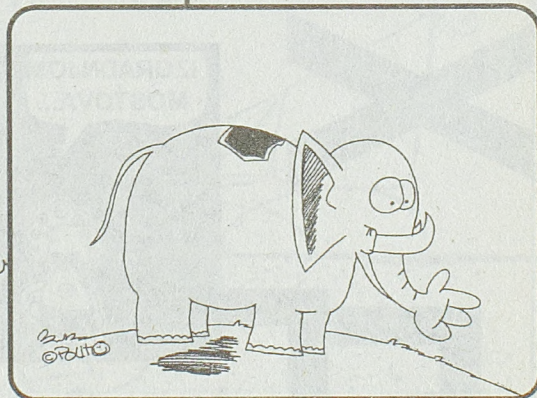
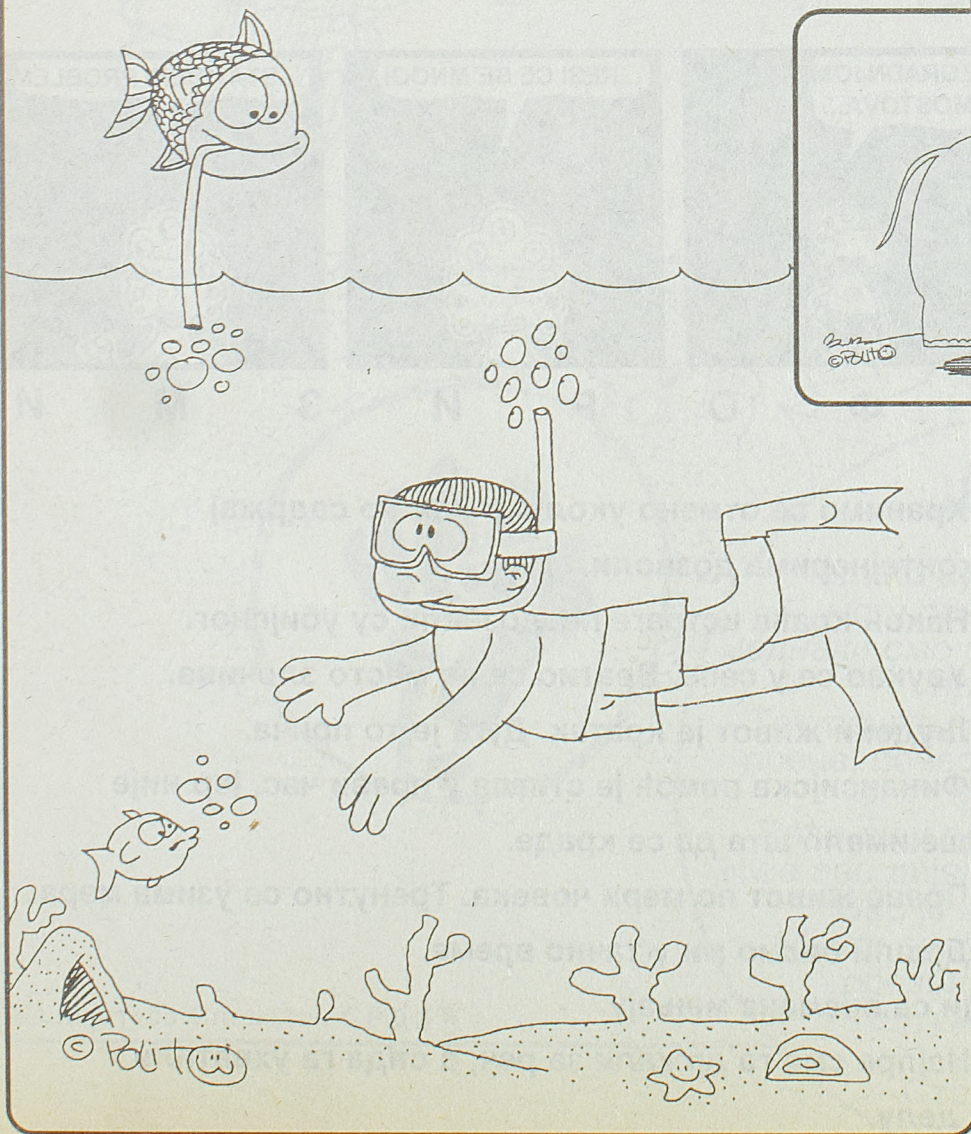
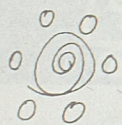
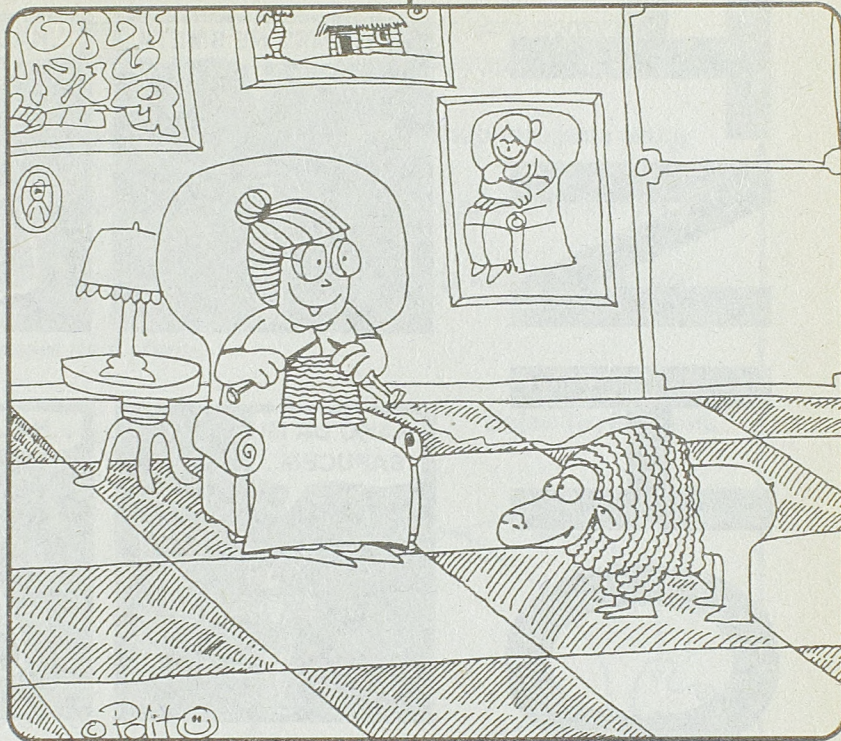
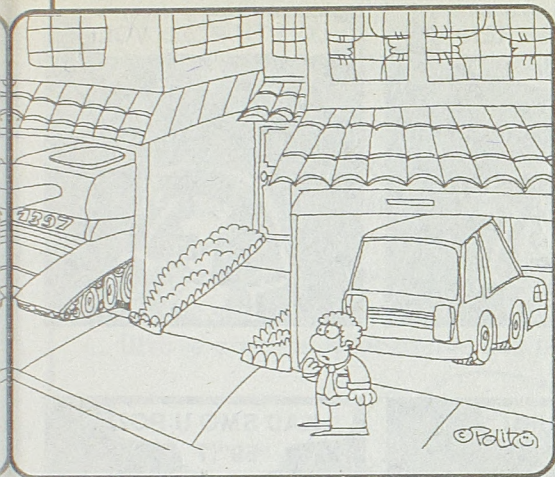
Наиме, у међувремену погребници су погрешили - био сам мртав пијан.

Са поштовањем,

Живојин ДЕНЧИЋ

ГОСТ КАРИКАТУРИСТА

XO3E OTOFO

ХОЊИЋ СЕНАД

С Т Р И П О В И

... Хранимо се отмено уколико нам то садржај у контејнерима дозволи.
... Након краће истраге препознали су убијеног.
... Увукао се у себе. Вратио се на место злочина.
... Људски живот је кратак. Дуга је то прича.
... Финансијска помоћ је стигла у прави час, јер није више имало шта да се краде.
... Праве живот по мери човека. Тренутно се узима мера.
... Дошли бисмо ми у тачно време.
Али се времена мењају.
... Најпре смо га држали за реч, а онда га ухватили на делу.

... Шта ми вреди што сам глуп када је у нашој странци то место већ попуњено!
 ... Постављам бомбе под аутомобиле. Политичарима и бизнисменима 20 одсто попушта!
 ... Чим вам син постане пунолетан одмах му купите пиштољ. Не дозволите да вам се дете стиди у друштву!
 ... На крају Дневника спикер је упозорио гледаоце да не подлежу дезинформацијама мада ми се чини да је то морао учинити још на почетку.
 ... До сада су Срби ратове губили за преговарачким столом. Овога пута одлучили смо да убрзамо процес.
 ... Шта се могло учинити да се спречи рат са целим светом. Ништа, сем да их све побијемо!
 ... Нисмо изгубили Косово. Сви знамо где је!
 ... Што је старија Југославија све више личи на Србију.

Бојан Љубеновић

ДРИНА ЈЕ КРИВА

Толико су наоружани да нам могу показати само зубе!
 Једнаки смо пред законом, али не и пред судијом.

Тек пошто сам освојио политичке поене, почео сам постизати добре резултате.

Вође су у праву -крива је Дрина!
 Није ово дијељење српскога народа.

Ово је вађење коријена.
 Многи су устали да би Србима обезбиједили мјесто на оптуженичкој клупи.

Стеван Стојичић

Карикатура: Слободан СРДИЋ

СРЕЋАН НАРОД

Окрени – обрни горе – доле
 Лево – десно (како год)
 Нас агресори много воле
 Ми смо срећан народ

О нама разне бриге брину
 У прес-собама о томе зборе
 Вешто нас убеђују чим зину
 Да би нам без њих било горе

Ми смо навикли на њихове лажи
 Имамо за њих кратку поруку:
 С њима је живот лепши – дражи
 Ми не мрзимо и кад нас туку

Они се уопште не стиде
 Што сиротиња гладна зева
 Хапсе нас а још не виде
 Да то народ од среће пева

Зато не би добро било
 За наша нејачка плећа
 Много би нас погодило
 Ако се укине таква срећа

Живко Вујић

Новосеоска поезија

ИМИЦ

Нема више комишања
 девојачки смех у срцу
 од радости да одзвања,
 чобаница ни оваца
 крај бунара пољубаца.
 Нема више таквог села
 окупљања око прела.
 Ново време и адети
 кафићи су сад на мети
 нема скута ни прегаче
 фармерице се облаче,
 пије вотка или виски
 младу кажу сад су блиски
 па се љубе наред шора
 због имица, тако мора!

Саша Ђерговић

ЉУБИ. ЦЕЛАТА СВОГ

Са очима пуним пожуде
 целат силази
 међу људе.

Блаженство ме обузима
 дом ме пежно мази
 челичним прстима.

Ко га шаље
 да па мене пази?
 Човек или врази?

А можда и сам Бог?

Најбоље је смеран бити,
 целата штовати и љубити
 као ближњег свог!

Велиша Јоксимовић

НАПРЕД ПЛАВИ

Када узму моме роду
 Све симболе на застави
 Част и круну и слободу
 Тад вичемо Напред плави

Фудбалери су нам нада
 Да сјај врате старој слави
 Да господи са Запада
 Узму меру Напред плави

Јер они су осветници
 По зеленој везу трави
 И играју ко по жици
 Акробате Напред плави

Сва нација момчад зове
 Ту господу да придави
 Из ината ко волове
 Да их дрибла Напред плави

Када народ нема ништа
 Ни у срцу ни у глави
 Нађе лажна уточишта
 Нађе фудбал Напред плави

Кад остане и без вере
 Овај народ бандоглави
 Он пронађе фудбалере
 Да их слави Напред плави

Марко Младеновић

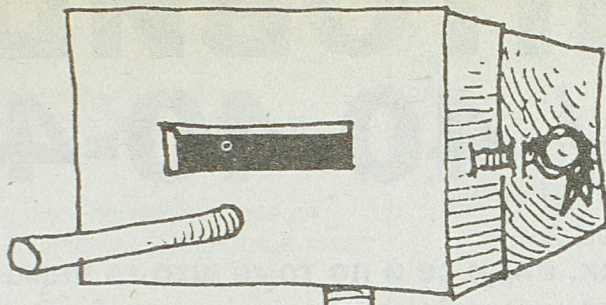
БРАТСТВО

Ој, ви браћо Козаци,
 не будите лудаци,
 лажу вас да ваше племе,
 има с нашим исто семе.

Ми смо народ небески,
 боље рећи међусветски,
 овде само свратимо,
 време да прекратимо.

Ало, брате ирачки,
 ја се држим јуначки,
 може л' мало акције
 да скинемо санкције?

Бојан Љубеновић

НА МАРКОВОМ ТРГУ У РОСТОВУ

проспу масна уста смишљену горчину
по марковом тргу плъуну спрдачину

пропусте гас нафту путеве и друге
ископнеле мртве и рођене слуге

са три главе жене изгладнеле звери
опрани у паклу стигну дрмосери

обамрли слепи мртви у просеку
нагну да у блату трагове запеку

не познају никог сем сопственог смрада
и згрченог мира подераних нада

лепили би месо ал им труле кости
набуцена памет и страст без милости

развлаче се мраком на четири стране
ал нису сигурни кад ће да им сване

миодраг максимовић

ШКОЛСКО ЗВОНО

Од Змаја Јове,
ево паролé:
правите децу,
школе вас моле!

Светомир Момић

НАСТРАЊО

Томе

Приређује Ивана Богићевић

Ђао! Зовем се
Александра и веома сам
специфична: обожавам
Предрага Даниловића и
"Досије-Х".

Желим да своје тајне
поделим са искреним и
добрим друштвом широм
наше мале, али
најлепше земље на
свету.

Обожавам музику,
љубав и још много тога,
једном речју - живот.

Ја сам једна новопечена
тинејџерка, искрена,
романтична, духовита и
веома занимљива, што
значи да сам вага у
хороскопу.

Девојке, ако навијате за
"Црвену звезду", спре-
ман сам да вас оженим!

Имам 14 година и
обожавам три ствари:
зелене очи, црну косу и
младиће. Пишите ми,
без обзира на пол.

Волим да слушам Пунк,
домаће баладе, Тому
Здравковића и Синана
Сакића.

Сопствена ширина
оставља ме без даха -
волим - дакле - посто-
јим.

Из тинејџерског листа
"My love story"
рубрика "познанства"/

СТРЕПТОВИЦИН 041 / 40-40-40

Да је смех најбољи лек, види се и по томе што га нема у апотекама.
Ово је једина аптека у којој се овај лек издаје без рецепта.

АВГУСТ

Вицеви по поруџбини МЕНИ ЗА ДАНАС

ЛЕПЕЗА ВИЦЕВА Вицеви за изнад 30 степени у хладу

Враћа се Шкот из шетње и каже жени: - Хајде, погоди шта имам у десној руци?

- Не знам. Можда јабуку..?

- Није.

- Нећу даље да погађам. Кажи сам.

- Реуму! - одговори Шкот.

Долази жена кући касно, око пола девет, па каже мужу:

- Извини, драги, што овако касно долазим кући.

Била сам у салону за улепшавање...

- Видим, видим - помирљиво ће муж. - Изгледа да опет ниси дошла на ред!

Завршила се љута битка и сад девојка једном руком поправља разбарушену косу, а другом навлачи гаћице.

- О чему сад мислиш? - пита је партнер.

- О мојој мами... Она ме је опомињала да будем добра... Реци, јесам ли била добра?!

Касно ноћу зазвони телефон и љутити глас каже:

- Ако сместа не утишате те ваше стерео-уређаје, позваћу полицију!

- Не пада ми на памет! - каже младић. - Ако вам смета, преселите се у другу улицу!

- Па, ја и станујем у другој улици, кретену! - рече глас и спусти слушалицу.

- Несхватљиво! - жести се преварени муж. -

Нечувено! Како си уопште могла да ме превариш са таквим клипаном?!

- Случајно, драги - брани се жена. - Зазвонио је на вратима и питао да ли имам нешто што теби више није потребно, па ја дадох!

АЗБУКА ВИЦЕВА Вицева од А до Ш

А као адвокати

Оптужен за пљачку банке са убиством, амерички гангстер гледа у свог адвоката коме је неко из пороте управо дао знак оком.

-Какви су ми изгледи? - пита шапатам гангстер.

-Одлични - одговара адвокат. - Него, реците ми...

Да ли више волите једносмерну или наизменичну струју?

Б као биоскоп

Сцена се догађа у биоскопу. У мраку се чује женско глас:

-Господине, склоните руку!

Мало после чује се тај исти глас:

-Не, ви... Ви!

В као венчање

Двоје младих излазе из цркве где су се управо венчали и младица изненађено узвикну:

-Е, још нам је само киша фалила на све ово!

Г као глумци

Холивудска глумица обраћа се супругу, такође глумцу:

-Џоне, пожури! Твоја и моја деца побила су се са нашом!

Д као доказ

Млада жена пита мужа да ли је још увек воли?

-Разуме се да те волим - одговорио је он. - Да те не волим, зар бих сваке вечери остајао код куће да се досађујем с тобом.

ПЛАВУШЕ О СЕБИ И ДРУГИМА Вицеви на свој и туђи рачун

Шта уради плавуша ако није у кревету до 22.00?
Узме своју ташну и оде кући.

Шта је заједничко гинекологу и разносачу пице?
Обојица могу да омиришу али не и да ручкају.

Зашто Мексико нема олимпијски тим?
Зато што је свако ко је могао да трчи, скаче и плива већ у Америци.

Шетала плавуша по парку и погледала горе да види птице како лете. Одједном, једна птица тачно изнад ње се покаки.

Плавуша рече:
"Срећа да су ми уста била отворена, иначе би ме погодило по сред лица."

Плавуша: "Извините, господине, да ли знате колико је сати?"

Човек: "3 и 15."

Плавуша (збуњено):

"Знате, то ми уопште није јасно. Питам то исто питање цео дан и увек добијам различит одговор."

ПОСЛОВИЧНА ДУХОВИТОСТ Вицеви да те Бог сачува...

Човек улази у адвокатску канцеларију и пита
"Колико кошта?"

"150\$ за три питања."

"То је прилично скупо. Да ли сте уопште добри?"

"Најбољи који постоји. А сада, ваше треће питање?"

Бог гледа са неба и види да је Адам сам самцијат док остале животиње имају сваки своју дружбеницу, па одлучи да створи једну и за Адама. Зато сиђе, нађе Адама и рече му:

"Адаме, ти си моје најсјајније остварење и стога ћу ти створити одговарајућу дружбеницу. Обожаваће тло по коме ходаш, жудеће за тобом и на за ким другим, пратиће сваки твој корак, испуниће ти сваку жељу. А за све то треба да даш само руку и ногу." Адам се замисли па поче опрезно: Не знам, Господе, рука и нога, то је баш много, шта дајете за једно ребро...?

Зашто је пошта повукла нову серију маркица са ликовима адвоката?

Људи нису знали коју страну маркице да пљуну.

Која је разлика између адвоката и трамболине?
Да би скакао по трамболини прво изујеш ципеле.

Три свештеника и њихове жене се нашли пред капијом раја. Свети Петар поздрави првог свештеника и каже му да му није одобрен улазак у рај. "Зашто?", упита свештеник. Свети Петар рече: "У нашој књизи пише да си волео паре - уствари, толико си их волео да ниси хтео да се ожениш док ниси упознао жену која се зове Динарка." Свети Петар се окрену другом свештенику и рече му да ни њему није одобрен улазак у рај, због његове љубави према пићу. "У нашој књизи пише да је твоја љубав према алкохолу била толика да си одбијао да се ожениш док ниси упознао жену

која се зове Бренди."

У том тренутку трећи свештеник се окрену својој жени и рече: "Хајмо, Сексо, можемо одмах да одемо."

ГРАФИТИ НА ШПАНСКОМ ЗИДУ Премијер лига графита, лапсуса, афоризма, бисера...

Мењам зеленог папагаја за прасе од 110 кила.
Боја није важна.

Не слушај народњаке. Умри природном срмћу!

Данијеле, иди у апотеку и попи нешто на мој рачун!

Нека ми се јави девојка која ми је данас стала на ногу у 19-тици. Имам нешто да јој вриснем преко телефона!

У претходном животу био сам сперматозоид.

Закон селективне гравитације: "Вероватноћа да хлеб падне на страну намазану пекмезом, управо је пропорционална цени тепиха."

3% мушкараца воли жене које имају танке ноге.
2% мушкараца воли жене које имају дебеле ноге.
95% мушкараца воли жене које имају нешто између!

Ако сте у Ве-цеу, немојте ништа да радите: наврат, нанос и на своју руку!

Потрчао је у сусрет трамвају. Трамвај га није препознао!

Обожавам грчку музику. Посебно сиртаки, бузуки и нагасаки!

Упоран је онај који натера глуво крме да одгрокће ЛОВЕ МЕ ТЕНДЕР не бугарском!

Опет се СЕКС уводи као предмет. Само сада не предају професори него ученици!

Бити идиот значи купити повратну карту за пут око света!

Да вам прасе не би изгорело пре него што га ставите у рерну намажите га КОПЕРТОНОМ.

Жене, не може да буде по вашем... јер га немате!

Ако желиш да неког увредиш нису ти потребне речи. Довољан је и рафал!

Зашто ли је "скраћеница" тако дуга реч?

041/40-40-40

СЕЛИМ ГАБЕЉ

Пре ђеда Радисава, Габеле у кућу - да станују - нико није примао. Шта је било њему - Бог зна.

Зна се где живе Габели: у чергама, поред воде.

Табор: оковчине, шарене прње, пуштена пашчад.

Они загаде, закртоже, оставе за собом тадаке и глибутке.

Ватра, галама. Бију се, псују, певају и играју.

Једне године, уселише Габели у стару кућу Радисављевоу. Горе, на боју, чељад, тридесеторо. Доле коњ и магаре.

Прво магаре које се с џаде крочило у Морачу. Џадом магаре може да прође, као све што пролази, а у Морачу да дође магаре - то досле није могло бити. Није могло да се замисли.

Заграјаше Габели, зачакташе мали и велики, снахе и синови. Затандараше деца и котлови. Посукали се по селу: неко носи воду, неко калајише, неко тражи

старе чивије, криве и зарђале - гради од њих нове и исправне.

Ујутро сељани пребројавају ствари - јесу ли на месту секира, сапун, кајин, гот? Шта је преко ноћи нестало? Почели да заклапају куће...

Попреко гледају Радисава. Неко и гунђа, устрану, да се не разуме шта приговара.

Радисав их само погледне, као да ће рећи:

- Мало сте ви ушавни од Габела!

Али не каже.

Најстарији Габел - Селим.

Крупан чича, јак, округле главе, није много црн.

Озбиљан, убаћио се, истурио бок, личи на Црногорца.

Бркови жути - прави Црногорац.

КРАУПА

Све с људима. Не прича он о калајисању и о машицама и о косијерима. То раде синови: савијају вријесла, праве матаре и сулундаре. Он кафу и ракију. Пита: хоће ли потрајати суша? Има ли шта новије преко радија?

Отуд јављају да је у току Пленум Партије, а ми дозволили да се за то интересује Селим Габел!

Иде Селим преко села. Скида шешир.

Удебљио глас:

- Дobar дан, домаћине!

Као да очекује да му се каже:

- Добра ти срећа, газда.

У Морачи, тврдој качаници, ђе турско уво није ноћило откако је Мина Војвода бринуо Асанбега Мекића, ту на Ћешетине!

Овај не збори с овим, онај љут на онога, а са Селимом сви добро.

Селим добар, не смета им. Ни четник ни партизан. Нема борачку пензију.

Једнога дана неко рече да Селим паше пиштољ!

- Ај, не изнаоди, боготи - одмахнуше.

- Није, но пришио медаљу Обилића! - спрда се други.

Прође још који дан, а неко рече да је Селим показивао пиштољ људима код мотела и вадио метке - како се жуте: девет комада.

- И пиће хтео да плати! - додаје неко.

- Свако смо чудо виђели, па и то да видимо!

- Још да настави капу црногорску, па да га бирамо за одборника!

- Ионако је све пропало!

Радисав ћути. Све зна, иако му нико не казује.

Једнога јутра, зовну Радисав Селима, па вели:

- Ај, соколе, да ми присијечеш нокте онијем твојим маказама за тенећу.

- Ево, сад ће Зењил, мој син.

- Не, не син! Ти да ми прикинеш нокте!

- Зењил боље види, газда Радисаве.

- Ти си мени добар. Више вјере имам у тебе.

Брани се Селим: не би он, али нема куд. Старац не попушта.

Узима Селим оне велике маказе за лим. Кида му нокте. До живаца. Како га одсече, лине крв.

Трпи ђед Радисав. Боли као у око. То су маказе за ластру, а не нокте на рукама. Кад заврши, ђед погледа крваве прсте, па вели:

- Е, фала ти! Сад се спремите и чергајте одовле! Довече да вас не видим! Збогом!

- Како, пријатељу? - изненади се Селим и побуни. - Јесмо ли рекли до Ђурђева дана догодине...

Радисав само махну крвавом руком, као да му тиме пресече глас. И сагну се под наслон да ложи ватру.

(Из рукописа Гуслар на хармоници)

ЖИВОТ ВИТА НИКОЛИЋА

**Живот за песника Вита
Беше од решета и сита
Опак ко љута бритва!**

**Живот једва тиња
Живот као гриња
А не као светиња!**

**Живот као шут
Ломан као прут
Оде на непут!**

**Ништа добро није
Ко дим из симсије:
Сунце, хладно ми је!**

**Мислио на жиће
Загледан у пиће
А тамо не свиће!**

**Живот ненад сије:
Сунце, хладно ми је!**

Жарко Ђуровић

Буре Барута

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 9
Уредник: Милош Тасић

Радој Ралин
Бугарска

Судбина Демократе

Изпричаћу вам чудну историју бај Миће Арнаутчета, а ви, ако ми не верујете, цео један град ми може да буде сведок, и то не који било град, него Сливен, да је ништа нисам измислио или преувеличао.

Бај Мића Арнаутче је био најимућнији и најутицајнији крчмар у нашем крају. Крчма му се налазила усред најживљег места на пијаци. Хладна и удовна госто-примљиво је отварала врата не само пристиглим сељацима, дрварима, касапима, баштованцијама, ситним и крупним трговцима, него чак и локалној елити. Вина и закуска, који су се овде служили, стварно су били на једном високом нивоу.

И сам угођај крчме је привлачио. По зидовима су виселе којекакве слике у мрким рамовима. Средишно место је заузимала "Велика Бугарска", која је у својим опанцима, преко Белог, десним опанком заузимала Јадранско, а левим Црно море. Поред ње је стењао оковани бугарски сав. Поред ње је висела литографија оног "турског циганина Отела" како је објашњавао бај Мића и то у моменту када дави своју неверну жену.

Такође, достојно место су заузимали и "Ромео и Ђулијета", "Аци Димитар прелази Дунав", "Бој на Кајмакчалану" и "спасовање Геносеве". Ову уметничку

збирку су допуњавале изрезане из новина и без реда разбацане и излепљене слике свих лепотица, које су учествовале на конкурсима за "Мис-1929. године".

Али, ипак, највећи украс крчме је претстављао сам њен власник, бај Мића Арнаутче. Низак, шкембоња, са округлим црвеним лицем, и уфитиљеним поднаредничким брковима, Био је изванредно покретљив за своју гојазност. Добродушно се смејао и после сваке треће речи додавао по једно: "Мамицу вам вашу!"

Појединци деле људе на добре и лоше. За њега људи су били муштерије или немуштерије. Купујеш ли код њега пиће, долазиш ли му у крчму - ти си добар човек и увек можеш да рачунаш на његове услуге. А бај Мића није избегавао никоме да притекне у помоћ у тешким тренуцима.

На пример, извршивши криомице неку злоупотребу, против тебе је већ покренут поступак. Ако си био редован клијент код бај Миће, можеш мирно да му се пожалиш: "Тако и тако, бај Мићо, угазили смо где не треба, види тамо по реци неку реч испеднику Дингаљеву".

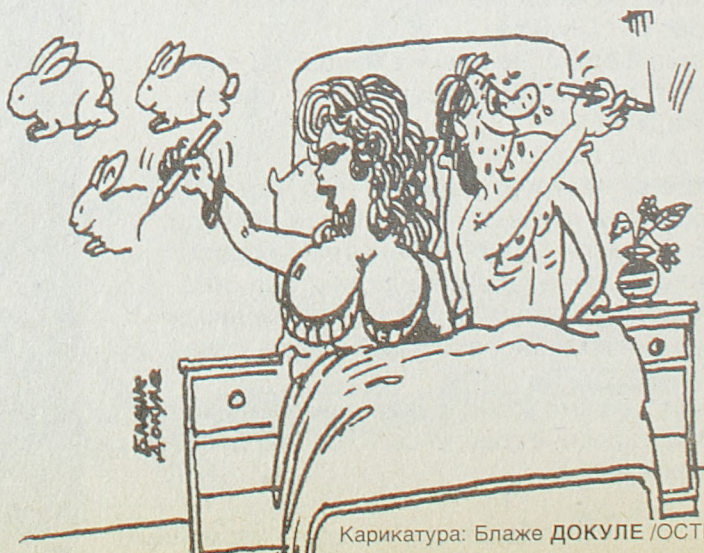
Бај Мића ће одмах да ти упути једно: "Мамицу ти

32

Број 2887

MEMBERS OF BALKAN SATIRICS' ASSOCIATION

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria
Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria
House of Humor and Satire - Gabrovo,
Bulgaria
Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia
Osten Magazine - Skopje, Macedonia
Association of the authors of caricatures -
Podgoritza, Montenegro
Journal "Satiricon" - Bucurest, Romania
Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia
Danga Magazine - Belgrade, Serbia
Club "Zlatna katzig" - Krushevatz, Serbia
Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey
To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

Карикатура: Блаже ДОКУЛЕ /ОСТЕН/

разбојничку!" а после ће да се сажали на децу и жену па ће се заузети. Да, одмах ће рећи иследнику па ће и да га подмаже, само да те спасе. Разуме се, после ћеш му се одужити - није ситница, ишчупао те је из затвора.

Крену цигани у дрва, без дозволе. Стигне их шумар, одузме им магарце. И цигани долазе код бај Миће: "Помагај, бре чербаџио... Ти си нам и отац и мајка!" Бај Мића не пропусти да им добаци једно грлено: "Маму вам циганску, сви сте лопови..." али ће се сажалити, дограбити телефон и позвати шумску секцију:

-Да ли је шумар тамо? - крешти бај Мића, тако да га чује цела чаршија, -Сунце ли ти љубим, ја сам те и поставио ја ћу те и сменити, ђубре једно, одмах да пустиш циганима магарце... Ако ти тамо дођем, направити русвај...

И кроз пет минута, ето ти га шумар, води магарце пред бај Мићину крчму.

Шта да ради човек, настрану то што га је поставио, али зар и њега бај Мића није морао да спасава од буваре, једном приликом?... И цигани, обрадовани хватају уларе и у знак благодарности, стоварају дрва у крчми...

"Тако је Мића Арнаутче, прерастао у легенду, коју је чаршија проносила кроз град са страхопоштовањем. Он је и сам схватао да му ауторитет буја. Зато се нико није изненадио када се на казаним изборима за народне посланике кандидовао и наш порслављени крчмар..."

Избори су се припремали у ситуацији, када је у Европи већ био започео рат а када има пожар у махали, он може да стигне и до твоје куће.

Влада је одрадила за свог кандидата генерала у пензији Сапунарова, Некада у младости, он је три месеца провео као потпоручник у локалном гарнизону и због те своје заслуге, сада је требало да представља врховне интересе нашег града у парламенту.

Месец дана пре избора, постављени кандидат стиже у фијакеру и заустави се пред окружном управом.

Окружни начелник га сретне љубазно и обавести га о предузетим мерама. Он је био убеђен да ће овог пута комунисти бити побеђени, али је кандидатура бај Миће плашила начелника. Одлучио је да позове угледног крчмара и да се са њим мало поразговара, па и да га убеди. Послао је фијакер да га доведе, али се фијакер вратио празан. "Ја сам крчмар, човек дућанџија - поручио му је бај Мића. - Не могу да напустим муштерије... Да ме неко тражи, па да ме не нађе?... А, тај Византијски, мамичу му начелничку, зашто он не дође у моју крчму?"

Није се имало куд. У име врхунских интереса нације, требало је да се бај Мићи оде на ноге. И пођоше му на ноге, њих обојица - и начелник Византијски и пензионисани генерал. Руковаше се претерано љубазно и почеше да убеђују бај Мићу да одустане од своје кандидатуре.

-Уствари, какве резоне имате - зафрфља седамдесетогодишњи пензионисани генерал - Какве резоне имате да се кандидујете за народног посланика?

-Ја немам никакве резоне! - категорички и отворено отсече бај Мића, - Имам један шуљ и решио сам да га тамо, на клупи у парламенту протрљам...

Генерал се натчовечанским напором воље уздржа. Апоплектично лице постало му је гримизно а руке су му уздрхтале.

-Ви постављате ваш шуљ изнад интереса отаџбине?

-А ти гледај своја посла, бре! - мирно му одговори бај Мића - Када је то тебе отаџбина узела за адвоката? ... Зар не видиш да си само гомила костију?...

И бај Мића отпоче своју предизборну агитацију.

Изнајми три фијакера: у први утовари музику, у други се попе лично, а на трећи натовари једну огромну бачву вина. У тој свечаној формацији провезе се кроз цео град, заустављајући се пред сваком крчмом и на сваком тргу. Чим се гомила сакупи, пењао би се на крило фијакера и отпочињао:

-Слушајте, еј ви, мамичу вам жалосну... Ја вам нећу

држати говораницу... Ја нисам адвокат... Али, зато ви ставите руку на срце и кажите ми: сутра када вам опет одузму магарца, код кога ћете доћи? Опет ће бај Мића да вам стигне у помоћ... Је ли тако, бре, ошеколу? А сада, - и он би се обраћао двојници помоћника, који су придржавали бачву - Сипајте овде по једно вино, нека народ пије... Ваш бај Мића вас неће оставити!

Тако је бај Мића био изабран за народног посланика и кроз две недеље отишао за главни град. Слику су му објавиле све новине. Бај Мића их је изрезао и залепио на зид, баш поред "Мис - 1929 године". Крчма се сада пунила све више и више...

Као посланик се није покондирио. Наставио је да ослобађа магарце. Правио је чак и веће услуге. Дошао му је некакав измучени сељак и заридео на сав глас:

-Бај Мићо, дете су ми ухапсили. Види тамо!...

Народни посланик би га прво ватрено испсовао, не толико због мржње, него да би повећао интимност а после псовања би му узео 20.000 лева да "подмаже где треба" да би можда пустили ухапшеног. Кроз недељу дана би рекао оцу:

-Много је заглибио твој син. Судиће му. Хтели су и тебе да ухапсе, једва сам те истргао. Ко те је терао да рађаш таквог сина, комунисту...

У Народној скупштини бај Мића је ђутао. Шта има да прича, нека говоре адвокати. За њега је било важно да је посланик. Када се гласа, гласао је. Подижу ли и други руке и он би подигао своју. Зашто да не подигне? Зар није плаћен!?

И бај Мића је гласао за одлазак немаца и за објаву рата.

Али, догађаји су се развијали тако да се једног јутра бај Мића пробудио шупљег носа. По улицама су се кретали ослобођени политички затвореници и партизани, који су сишли са планина... И као судбина често воли да се шали, ухапсили су га цигани, баш они, којима је ослобађао магарце. Кроз недељу дана послали су га за престоницу. Тамо се држало суђење народним посланицима. Тамо је требало да се јави и бај Мића.

Сав у зноју, пребледео, подигао се са оптуженичке клупе. Постављали су му питање за питањем, на која је одговарао збркано и дрхтавим гласом.

Народни тужилац га је погледао дугим погледом и упитао:

-Е, кажите, ви сте гласали за увлачење Бугарске у рат. Какви су били ваши резони?...

Када је чуо ову реч, бај Мића се сетио оног фаталног сусрета са генералом, уздахнуо и заплакао!

-Тако ти и треба, будалчино! Тако и треба, говедо! - и почео се ударати песницама у главу. - Што се ниси бавио крчмом и мезелуцима... Сада би генерал омастио уже, а не ти! Он се већ уписао у "звенаре" и опет ће са фронтонцима доћи на власт. Е, говедо, говедо... Па барем да сам говорио, да сам узимао реч... Само сам једном подигао руку...

Уплаканих очију обратио се тужиоцима:

Молим вас, опростите ми! Сутра ће, можда и вама да треба бај Мића... Зашто и вама да не помогнем? Зар човек не живи зато да ради, да се разуме са другима, да заради, да буде сит и гаји дечицу, па ће и друштво да иде напред... Зар сам ја гори од других?...

Али, тако је испало, да бај Мића више није ником помогао. Напротив, заљуљао се на ужету и нико од оних, којима је спасавао магарце, нису му испили ни чашицу за "Бог да га прости!" јер су били заузети испијајући здравице за народну власт...

НАДА

Касирка ми кусур
задржала,
ја причеках,
не би ли ми дала!

ПУКЛО

Мала моја,
и твоја је пукла -
оклагија
којом си ме тукла!

СЕГМЕНТ

Мала моја, мој сегменте,
узбудиш ме на моменте.
Узбудиш ме на моменте
па ти правим комплименте.

КОЉЕ

Алај сам се наударо коља,
алај сам се наљубио дроља!
Љубим дроље, док не нађем боље!

ОПАСНОСТ

Иде ђаво и котрља буре
купи жене које нису цуре!

ТАКВА СТВАР

Мене ћаћа направио мала,
није било више мат'ријала!

НЕПОГОДА

Ја и мала
сједили на пању,
дуну вјетар,
обори ме на њу!

БРЗИНА

Мојој малој
ноге ко у зеца,
узећу је,
биће брза деца.

КАПУТИ

Четири сам подер'о капута,
правећ' кревет цурама крај пута!

СЕЈАЊЕ СТРАХА

Мала моја носи сукњу мини,
па чобане плаши по планини!

НОГЕ

У комшије ноге кокошије,
кад долази - нико не опази!

ПОЗИВ

Путуј са мном у кушет-вагону,
лечићу ти ерогену зону!

Тунел узан, а жеља велика,
где ће стати машина толика?

ВЕЋ ЈЕ НА КИОСЦИМА!

ОСНИВАЧ: Новинарско удружење - секција Београд у корист свога Потпорног фонда. Први број Ошишаног жежа изашао је 5. јануара 1935. године. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани жеж. Уређује уреднички колегијум. Директор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА. Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211. Е-mail: jez@abclink.co.yu Жиро рачун: 40803-603-2-2035886 (БЕОБАНКА); 40803-603-5-3035886 (ПРВА ПРЕДУЗЕТНИЧКА БАНКА) Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900 - Штампa: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9, 11000 Београд

EKSKLUZIVNO

THE HISTORY OF SERBIAN CULTURE

Mrlješ

Publishing & Distribution

Beograd, Kneza Miloša 9/I

Phone: +381 11 3343 484
3282 387

Fax: +381 11 3240 017

E-mail: mrljes@EUnet.yu
www.mrljes.com

DUNAV GRUPA
DUNAV OSIGURANJE

PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ